

Diari Oficial del Consell General

Any 2021 – VIII Legislatura – Núm.28/2021

Sessió ordinària celebrada el dia 16 de desembre del 2021

El dia 16 de desembre del 2021, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 146/2021, que és el següent:

- 1. Examen i votació del Projecte de Llei de revocació de l'autorització administrativa de la Universitat Oberta La Salle.**
- 2. Examen i votació de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de dret públic i altres organismes, així com de les societats públiques participades per l'Administració general, corresponents a l'exercici del 2019, i dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació amb les transferències fetes als comuns, corresponent al mateix exercici.**
- 3. Examen i votació de la Petició de prorrogar la facultat de Govern d'establir les restriccions i mesures previstes en els articles 4 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, i 59 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, segons acord de l'1 de desembre del 2021.**
- 4. Examen i votació de la Proposició de Llei de les finances comunals.**
- 5. Examen i votació de la Proposta d'acord per a la creació d'una Comissió especial de seguiment de la CASS i per a la sostenibilitat de les pensions.**
- 6. Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme.**

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a

comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferré Ghiringhelli
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallon Font
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo (s'incorpora a les 16.45 h)
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

S'ha excusat l'absència de la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud.

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Gallardo Fernández, ministre de Presidència, Economia i Empresa; Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Maria Ubach Font, ministra d'Afers Exteriors;

Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, ministre de Turisme i Telecomunicacions; Víctor Filloy Franco, ministre de Territori i Habitatge; Judith Pallarés Cortés, ministra d'Afers Socials, Joventut i Igualtat; Sílvia Calvó Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Joan Martínez Benazet, ministre de Salut; Ester Vilarrubla Escales, ministra d'Educació i Ensenyament Superior; Sílvia Riva González, ministra de Cultura i Esports i Trini Marín González, ministra d'Administracions Públiques i Participació Ciutadana.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 15.44h)

La Sra. síndica general:

Punt número 1.

1. Examen i votació del Projecte de Llei de revocació de l'autorització administrativa de la Universitat Oberta La Salle.

El projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 117/2021, del 20 d'octubre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part de Govern?

Senyora Ester Vilarrubla, teniu la paraula.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies, senyora síndica.

Senyores i senyors consellers, avui defenso el projecte de Llei de tancament de la Universitat Oberta La Salle. I ho faig responnent a la demanda de la mateixa universitat i subratllant que aquest tancament no és per indicis de mala praxi o de dubtes sobre la qualitat de les formacions impartides.

Ja vaig tenir l'oportunitat d'expressar en aquest Consell, en la passada sessió del dia 18 de novembre, que, tot i que mai es pot veure positivament el tancament d'una universitat, tampoc a ningú se li escapa que no és el mateix tancar per raons que responen a criteris econòmics interns de la mateixa universitat que si fos un tancament que hagués vingut provocat per un incompliment dels requisits exigits per la normativa vigent i els compromisos adquirits per la institució.

Dit això, vull recordar que el Consell General va aprovar la Llei 86/2010 de la creació de la UOLS, que defineix el marc en el qual es desenvolupa la universitat i determina les pautes que s'han de seguir per iniciar i mantenir les activitats acadèmiques i també les disposicions que s'han de tenir en compte en cas de conflicte perquè els estudiants puguin finalitzar els estudis que han iniciat. Des de la seva autorització, la UOLS ha sol·licitat al Govern d'Andorra l'aprovació de diversos plans d'estudis: bàtxelor en informàtica, bàtxelor en disseny multimèdia, màster en humanitats, màster en administració d'empreses i doctorat. La UOLS ha ofert formació inicial d'ensenyament superior des del curs acadèmic 2012-2013 fins al curs 2020-2021. El Govern d'Andorra ha lliurat 79 títols oficials d'ensenyament superior durant aquest període.

El mes d'agost del 2021, la UOLS va sol·licitar al Ministeri d'Educació i Ensenyament Superior el tancament de la institució per la manca de la viabilitat econòmica, i va presentar una memòria de tancament, en la qual justifica la seva demanda i manifesta que ha trobat solució que garanteix als estudiants que estan cursant els seus estudis poder continuar en una universitat.

En la memòria de tancament, la UOLS exposa de manera detallada la solució més adequada per a cada un dels seus estudiants. El Ministeri d'Educació i Ensenyament Superior ha verificat que la UOLS ha garantit als estudiants que estan cursant els seus estudis poder continuar en una altra universitat.

En aquest context, i vist que la UOLS es va crear mitjançant la Llei 86/2010, és necessària una llei que la derogui. I el Govern valora procedent la revocació de l'autorització inicialment atorgada i, per tant, convé formalitzar la derogació legal de la creació d'aquesta universitat.

Per tant, aquesta llei, d'article únic, revoca definitivament l'autorització de creació de la Universitat Oberta La Salle. La disposició addicional estableix com es donarà a conèixer l'òrgan responsable de la custòdia dels expedients acadèmics dels estudiants de la UOLS. I en la disposició derogatòria es deroga la Llei 86/2010, del 18 de novembre, d'autorització de la creació de la UOLS. I la disposició final fixa l'entrada en vigor de la llei.

Aquesta és la llei que avui es vota: la revocació de l'autorització administrativa de la Universitat Oberta La Salle, a demanda de la mateixa universitat.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Vilarrubla.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Oliver Alis.

El Sr. Oliver Alis:

Gràcies, senyora síndica. Si em permet, ho faré des de l'escó.

Bé, doncs, havent analitzat el projecte de llei, entenem que avui només ens toca complir un pur tràmit.

Després de les explicacions de la senyora ministra d'Educació, en la darrera sessió de Consell del dia 18 de novembre, i amb l'exposat que ens ha fet avui mateix, hem pogut saber que les raons d'aquest tancament, del tancament de la universitat, són principalment econòmiques i que, d'altra banda, s'haurien garantit tots els drets de tots els agents implicats i, particularment, els drets dels mateixos estudiants.

No tenim cap indici que això no sigui així. Per tant, en vista de l'exposat, Terceravia donarà suport al projecte de llei.

D'altra banda, i si em permet, senyora síndica, encoratgem el Govern i el Ministeri d'Educació, en particular, perquè, com a actors econòmics del país, i sobretot perquè és interessant pel posicionament internacional del nostre país, que és d'esdevenir una plaça atractiva per als sectors de l'educació, acompanyi, *si cap*, millor les universitats, tant la Universitat d'Andorra com les universitats privades, dins les capacitats i les possibilitats que té Govern, per tal de no lamentar-ne nous tancaments futurs.

En tot cas, com li he dit, senyora ministra, donarem suport al projecte de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyora Susanna Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies, senyora síndica.

Crec que tots podem compartir que avui és un dia trist. És una mala notícia que tanqui un centre universitari, en aquest cas, privat.

El 8 d'octubre passat coneixíem, sense previ avís, que la Universitat Oberta La Salle cessava les seves activitats acadèmiques després d'11 anys de funcionament. Les raons? La ministra ens ho recordava: econòmiques. Unes raons que no van ser comunicades en la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports, tal com preveia la llei que l'autoritzava, com tampoc es va trametre la llei amb caràcter d'urgència per revocar l'autorització del seu funcionament. El nostre grup parlamentari entenia que aquest era el procediment a seguir, atenent la Llei 86/2010 d'autorització d'aquesta universitat.

En la passada sessió de control del 18 de novembre ho vam tractar, però Govern no havia fet la mateixa interpretació. Govern considera que el tancament d'un centre universitari entra dins la lògica d'institucions privades, que són un element empresarial i que tenen el seu risc. Malauradament, hem de recordar que aquesta és la segona universitat privada que tanca. El 28 de juny del 2016 es revocava l'autorització administrativa de la Universitat de les Valls. Segurament, per altres condicionants, per altres problemes.

Ens seguim demanant com Govern no veia quina era la situació, quan, en 10 anys només s'havien atorgat 79 titulacions oficials. Ens preocupa molt que aquesta situació es torni a repetir, i ara de forma més fàcil. Si amb unes lleis específiques per crear unes universitats ha passat el que ha passat, no volem pensar en el que pot succeir quan ara, per obrir una universitat privada, només cal una simple autorització administrativa.

Ens demanem també si el Govern, el ministeri encarregat de l'ensenyament superior, té mecanismes per posar condicions i exigir més garanties. En la sessió de control del mes passat de novembre, ja els ho vam demanar per evitar, entre altres conseqüències, que la reputació del nostre sistema d'ensenyament superior quedi malmès. Els vam demanar que, si no teníem aquests mecanismes, el millor era no donar titulacions oficials, titulacions d'estat.

Continuem tenint la percepció que aquest tipus de centres aprofiten la poca supervisió per part de Govern per fer coses que a altres països de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior no se'ls permetria fer.

El Govern té la potestat d'inspeccionar i avaluar les institucions d'ensenyament superior, una funció que ha d'estar orientada a la millora permanent de l'ensenyament superior segons els estàndards i les directrius marcades per l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior. Amb tot el respecte, però com el Govern podrà garantir que els centres autoritzats recentment, com la Universitat Europea el 2019, la Universitat Carlemany el 2020 o la Humanium International University el 2021, desenvolupin els principis i les finalitats establertes en la Llei d'ensenyament superior?

No fa massa dies que coneixíem, no amb certa perplexitat, que la Universitas European IMF assolia una lectura de tesi doctoral només un any després de l'aprovació dels estudis de doctorat. En menys d'un any ja tenen un doctor, quan, segons l'article cinquè del decret del programa, la durada dels estudis de doctorat és de tres anys amb dedicació a temps complet, a comptar de la formalització de l'admissió del doctorand al programa fins a la sol·licitud del dipòsit de la tesi doctoral? Ens demanem si el Ministeri està fent algun seguiment.

Pel que fa a la universitat que avui revoca el seu funcionament, resten encara preguntes sense resposta. Van presentar anualment al Ministeri una memòria amb les activitats docents i de recerca que portava el centre? O quina era la supervisió que exactament es feia des d'ensenyament superior? Corresponia al Govern —la ministra ho ha recordat— supervisar el compliment de la legislació vigent i els compromisos inicials per part de la Universitat de La Salle. I per aquest motiu, la llei que es va crear va posar salvaguardes per evitar aquest desenllaç.

Confiem que el treball que el Ministeri va encomanar a la Fundación Europea Sociedad y Educación ajudi a establir els requisits i els criteris a tenir en compte a l'hora d'autoritzar centres d'ensenyament superior privats, així com d'endurir els requisits per a l'expedició dels títols oficials.

En tot cas, lamentant, un cop més, el tancament d'aquesta universitat, els consellers del Partit Socialdemòcrata ens abstindrem en la votació d'aquesta llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Vela.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyora Sandra Codina.

La Sra. Sandra Codina:

Gràcies, senyora síndica.

Mai és una bona notícia que una universitat cessi la seva activitat. Preferim anunciar-ne de millors, com l'obertura d'un nou centre a Andorra i la diversificació, per tant, de les alternatives acadèmiques dels nostres joves estudiants. De fet, d'aquestes, de bones, n'hem donat els darrers anys: l'obertura de la Universitat Europea, la de la Universitat Carlemany i de la universitat Humanium. Són notícies que contraresten la que hem de sotmetre avui en aquesta Cambra. El cessament de l'activitat acadèmica de la Universitat Oberta de La Salle, la UOLS.

La Salle, entitat de prestigi reconegut a tot el món, va iniciar el seu projecte acadèmic a Andorra el curs 2012-2013 i s'ha mantingut operativa fins al curs passat. En total, durant aquest període, el Ministeri d'Educació ha expedit 79 títols oficials als alumnes del seu centre, és a dir, 79 estudiants s'han graduat a Andorra, tots ells de manera virtual. Però el prestigi, la notorietat, la professionalitat i una tasca seriosa i de qualitat no són sempre sinònim d'èxit definitiu o no són sempre suficients per seguir apostant per un projecte. La UOLS, després de nou cursos acadèmics, ha decidit tancar les seves portes. Ho ha fet única i exclusivament per un tema de viabilitat econòmica. La memòria de tancament per exposar els motius així ho avala.

Reprenc l'inici de la meva intervenció. Mai és una bona notícia que una universitat cessi la seva activitat al país. Quan obre, ho fa amb vocació de permanència o, almenys, de perdurar durant molts i molts anys. I, per aquest motiu, també en vetlla el Ministeri d'Educació i Ensenyament Superior i l'AQUA. Per tant, és una llei, evidentment, que no ens agrada haver d'aprovar. Però hi votarem a favor, perquè sabem que els motius econòmics són els únics que motiven la decisió. I votarem a favor, perquè tots els plans d'estudi de la UOLS estaven en regla: s'havien renovat els darrers anys i havien superat tots els controls de qualitat certificats per l'AQUA. Hi votarem a favor, perquè cap estudiant s'ha vist perjudicat per aquest tancament, ja que han pogut finalitzar els estudis durant el darrer curs. Feia temps que no acceptaven noves matrícules. I hi votarem a favor, perquè els alumnes que encara havien de superar algun curs acadèmic de la UOLS han pogut ser reubicats a altres centres i se'ls ha mantingut el contingut curricular que estaven cursant.

A partir d'aquí, potser tots plegats deixem de donar més voltes al tancament de la Universitat de La Salle. El que hem de fer és centrar-nos en el que ens afecta i en el que ens pertoca, que és el nostre país. Centrem-nos a seguir ampliant l'oferta d'estudis postobligatoris, pensant en la formació dels nostres estudiants, però també en els de fora, i que es puguin sentir atrets a venir al nostre país. Centrem-nos a ser atractius perquè grans universitats,

també de prestigi, com La Salle, vegin en Andorra una oportunitat d'expansió. Centrem-nos a mantenir l'actual grau d'excel·lència de les nostres universitats. Centrem-nos a perseverar en la qualitat dels títols que s'atorguen cada any i en el bagatge acadèmic que obtenen els nostres llicenciats. Posem, per tot plegat, l'accent en les obertures i en el futur, i no en el tancament. Ho demano també pels nostres joves, aquells que estan a punt d'entrar en el món universitari, aquells que ja hi són, tots ells, cridats a ser el futur del nostre país.

Per tot l'esmentat, els grups de la majoria votarem a favor del projecte de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Codina.

Senyora ministra, desitja intervenir? Té la paraula.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies, senyora síndica.

No sé si se sent bé. Sí. Gràcies, senyora síndica.

Només voldria recordar que he començat la meva intervenció subratllant que els motius del tancament de la universitat no obeïen en cap cas a una mala praxi. I penso que, potser en alguna de les intervencions, s'ha posat en dubte aquesta part. Per això, segurament, la interpretació que fa el Grup Parlamentari Socialdemòcrata és diferent de la que han fet els mateixos tècnics del Ministeri, el gabinet jurídic i jo mateixa, quan l'article 6 de la Llei 86/2010 d'autorització de creació de la Universitat de La Salle sí que parla que el Govern, en l'exercici de les seves funcions, si detecta que un centre o un determinat ensenyament no compleix amb els requisits exigits per l'ordenament jurídic o amb els compromisos adquirits pel titular en sol·licitar l'autorització de la creació, ha d'instar-lo a regularitzar la situació dins el termini màxim d'un mes. I si això no s'arregla, després, comenta que s'ha d'anunciar al Consell General i tramitar amb tràmit d'urgència.

Però aquest no ha estat el cas. No es va detectar en cap cas que no es complien amb els requisits. Senzillament, és un tema econòmic. El fet de calcular quantes matrícules necessiten perquè els sigui viable crec que no és la competència del Govern, com ja vaig exposar anteriorment. Per tant, la interpretació que fa el Govern i tots els tècnics del Ministeri és que es va procedir tal com tocava i que, per tant, no es pot portar a suposar que hi havia una mala praxi.

Pel que fa als dubtes dels compromisos de les diferents universitats, en les memòries que els presenten per poder-les aprovar queden explícits, i el Govern el que fa, i el Ministeri, en aquest cas, és fer el seguiment d'aquests compromisos. Encara que no estiguin per llei, sí que estan en una memòria, que és el que ha permès obrir aquestes universitats. I per la demanda de la tesi doctoral, el Ministeri ha requerit la informació a la universitat i em plaurà fer-los arribar tota la informació que tenim conforme s'ha procedit dins la legalitat.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Els grups desitgen intervenir?

Pel grup parlamentari... perdó, el grup Liberal desitja intervenir? Senyor Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies, senyora síndica.

De fet, penso que faré una intervenció un pèl inèdita, perquè en aquests moments em voldria adreçar a la Cambra no en tant que president del Grup Parlamentari Liberal, sinó com a president de l'AQUA. Vostès sabran que l'AQUA és un organisme que es va crear per llei en aquesta mateixa Cambra la legislatura passada, i que en aquesta legislatura també hem aprovat per unanimitat, també, una altra vegada, de totes les forces de l'hemicicle, una modificació. I correspon al president de la Comissió Legislativa encarregada de la recerca... educació, recerca, cultura, joventut i esports, en aquest cas, jo mateix, de presidir el Comitè Director de l'AQUA, que n'és l'òrgan rector.

Ho dic perquè la intervenció de la senyora Vela m'ha deixat un pèl estupefacte, perquè ha fet al·lusió a controlar la qualitat de l'ensenyament superior al país i, al cap i a la fi, qui s'encarrega de controlar aquesta qualitat de l'ensenyament superior al país és un organisme que depèn directament del Consell General, i és, justament, aquest motiu pel qual jo, de manera circumstancial, em toca presidir aquest organisme en tant que president de la Comissió Legislativa.

Dit això, m'estranya que la senyora Vela passi una mica la responsabilitat a la senyora Vilarrubla demanant-li quin és el control que n'exerceix i si, justament, la voluntat d'aquesta Cambra va ser la creació d'aquesta agència de qualitat, que fos un òrgan independent, completament independent de l'Executiu, això ho van fer perquè tots els consellers d'aquesta Cambra en la legislatura passada, els seus companys de files socialdemòcrates també, així ho van voler.

I recordo, perquè ho sàpiga tothom: penso que ha quedat molt clar que no estem parlant en cap moment que la UOLS hagi avui de derogar el seu estatus d'universitat per temes de qualitat. L'AQUA s'encarrega, justament, avaluant aquesta qualitat, des d'un punt de vista extern a la institució. És sempre un procés orientat a la millora contínua de l'educació i de les institucions d'ensenyament superior, del seu professorat i de la recerca que puguin fer. I, pertinentment, en tots moments l'AQUA ha vetllat perquè l'aprovació, la renovació i la modificació substancial dels plans d'estudi (que és la missió principal de l'AQUA) es portessin a terme de la millor manera. I en cap moment, mai, s'ha detectat que no complissin aquests criteris de qualitat.

Per tant, no entenc com demana aquests mecanismes de control al Ministeri, quan els mecanismes de control de la qualitat de l'ensenyament superior no rau en l'Executiu, sinó

que rau en aquesta casa, en el Consell General. I jo ja li puc garantir, doncs que s'ha fet sempre, s'ha fet bé i que, per tant, la funció de vetllar per la qualitat de l'ensenyament superior, en cap cas, a la UOLS, s'ha complert amb total satisfacció. I això en cap moment ha estat objecte de dubte.

Per tant, no sé si era un tema de confusió o d'oblit, però penso que valia la pena fer aquesta intervenció.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Costa.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyora Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Primer agrair a la ministra si ens pot fer arribar tota aquesta informació relativa a aquesta tesi doctoral presentada fa pocs dies.

Començo per l'últim, pel senyor Costa. No és cap confusió. És a dir, el Govern té la potestat d'inspeccionar i avaluar les institucions d'ensenyament superior privades. Sé perfectament quina és la feina de l'AQUA, que revisa i estudia els plans d'estudi. Per tant, no hi ha cap confusió. És a dir, jo el que volia era reivindicar aquest paper d'inspecció i avaluació prop d'aquestes institucions universitàries de caràcter privat, que és el que nosaltres pensem o així ho valorem, doncs que Govern potser no ha fet tot el que calia fer. En qualsevol cas, és una opinió nostra i una sensació nostra.

És evident —també ho he dit— que era molt diferent de les raons que van portar al tancament de la Universitat de les Valls. Aquestes són raons purament econòmiques, però, evidentment, tenen una relació amb el fet que la universitat no devia ser suficientment atractiva des del moment que no hi havia més alumnes que volguessin cursar els estudis que se'ls oferien.

Per tant, per a nosaltres és important i ens preocupa, és a dir, que aquest tipus d'obertures, tancaments o obertures, tants tancaments, ens puguin afectar el nostre prestigi en l'ensenyament superior, que és el que menys voldríem. I crec que tots els que estem en aquesta Cambra ho compartirem. Per tant, demanem, doncs, aquesta major avaluació, aquesta major inspecció des de les competències que la mateixa Llei d'ensenyament superior dona al nostre Govern.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Vela.

Alguna intervenció més?

Senyora Codina, pel Grup Parlamentari Demòcrata.

La Sra. Sandra Codina:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Sí, volia comentar, centrant-nos en la Universitat La Salle, primer recordar, un altre cop, que els motius són econòmics. Però potser que tots plegats deixem de donar més voltes al tancament, perquè... i deixem de preocupar-nos per una institució que la qualitat, evidentment, és la que és, és a dir, no és qüestionable. Però penseu que la institució a La Salle té més de tres cents anys d'història, amb presència a 80 països, amb un milió d'estudiants i amb 90.000 docents.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Codina.

Acabades les intervencions, i en aplicació de l'article 74 del reglament, procedirem a la votació a mà alçada.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyora secretària, si ens comenta el resultat, si us plau.

La Sra. secretària:

Gràcies, senyora síndica.

20 vots a favor, 0 en contra i 6 abstencions.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

En vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

Punt número 2.

2. Examen i votació de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de dret públic i altres organismes, així com de les societats

públiques participades per l'Administració General, corresponents a l'exercici del 2019, i dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponent al mateix exercici.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost amb relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes corresponents a l'exercici 2019 ha estat publicat en el Butlletí número 131/2021, del 15 de novembre.

Intervé per exposar els informes de la Comissió el senyor Roger Padreny Carmona, nomenat ponent per part de la Comissió.

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies, senyora síndica.

La creació del Tribunal de Comptes, l'any 2000, va comportar un canvi i un encàrrec a la Junta de Presidents d'elaborar i presentar un informe al Consell General de la memòria anual i dels informes amb relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal. El dia 30 de setembre de 2021, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent de l'informe de la Comissió amb relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes corresponents a l'exercici 2019. Com a resultat de les reunions mantingudes en comissió per analitzar la documentació presentada pel Tribunal de Comptes, ha estat elaborat un informe que, a dia d'avui, em pertoca presentar en nom de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Com sigui que aquest informe ja ha estat publicat en el *Butlletí del Consell General* número 131/2021, em permetreu que posi de manifest només alguns dels punts que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha considerat més rellevants.

Pel que fa a la liquidació anual dels pressupostos del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de societats públiques i de les entitats subvencionades, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost insta tots i cadascun dels organismes fiscalitzats que, en el termini més breu possible, procedixin a les regularitzacions necessàries, d'acord amb les observacions i amb les recomanacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes.

No obstant això, la Comissió és conscient que algunes situacions només podran ser regularitzades mitjançant l'aprovació de modificacions de textos legislatius vigents. Per això, demana al Govern de presentar al Consell General la modificació de la legislació corresponent, d'acord amb les observacions que figuren en aquest informe de fiscalització per a l'exercici 2019.

Quant a l'exercici 2019, prenent en consideració les observacions anotades pel Tribunal de Comptes per cada una de les entitats fiscalitzades, la Comissió ha aprovat, concretament, amb el vot en contra de Terceravia + Unió Laurediana + Independents, l'informe referent a les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques i de les societats públiques i entitats subvencionades. Així mateix, la Comissió Legislativa de

Finances i Pressupost proposa al Consell General que, fent-se les seves remarques formulades, aprovi els resultats i comuniqui al Govern i els comuns, juntament amb les observacions i recomanacions proposades pel Tribunal de Comptes, l'opinió de la Comissió Legislativa i la del Consell General expressada en el present document.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

Iniciem les intervencions.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies, senyora síndica.

Avui se sotmet a aquest ple l'examen i la votació de les liquidacions dels comptes de l'any 2019. No és cap novetat —ja els ho avanço— que Terceravia no aprovarà els comptes del 2019, tal com s'ha dit en l'informe del ponent. De la mateixa manera que, els darrers anys, aquests liquidacions venen completades amb els informes del Tribunal de Comptes. Agraïm la tasca feta per aquest òrgan.

Alhora, i de nou, aquests informes —i així també ho ha fet de nou la Comissió de Finances— tornen a assenyalar força incompliments. L'informe del ponent ja les detalla. A tall d'exemple: es continua sense donar compliment a les reserves formulades pel Tribunal de Comptes d'anys anteriors; algunes entitats auditades no ha fet un seguiment pressupostari ajustat a la Llei general de les finances públiques; és necessària una estructura pressupostària d'obligat compliment; diverses entitats presenten els seus comptes anuals de conformitat amb el derogat Pla general de comptabilitat pública, i, per tant, no se sap ni a què correspon...; la Comissió recorda que la legislació és d'obligat compliment; hi ha entitats que no disposen d'indicadors per conèixer amb suficient detall els costos de les activitats que realitzen; s'han retribuint persones al servei del Govern amb relació a les quals no consta cap regulació normativa que les empari; de les delegacions presentades pel Govern i altres entitats i societats, només se'n recullen dues de Govern; la Comissió considera imprescindible que l'AREB faciliti els comptes de Banca Privada al Tribunal de Comptes, *del contrari*, el Tribunal de Comptes no pot avaluar els riscos i responsabilitats que pot tenir sobre els comptes de l'Estat, i, finalment, en altres conclusions, la Comissió demana al Consell General que comuniqui a totes les entitats fiscalitzades donar compliment a les recomanacions i observacions que el Tribunal ve denunciant de varis exercicis enrere i que s'han de rebutjar.

Terceravia ja té clar que el Consell General, mitjançant la Sindicatura, com la M. I. Senyora Síndica, ja ho fa. Ara, del resultat, ni cas. I cada any és el mateix. Pràcticament, l'informe de la Comissió de Finances és calcat al d'anys anteriors. Terceravia està d'acord a donar noves facultats al Tribunal de Comptes, perquè queda clar que, si no hi ha sancions, això no funciona. Ara, en aquest cas, a Terceravia estem d'acord a no tenir una imatge, una

imatge fidel dels comptes de l'Estat, perquè no s'ha respectat la llei, i menys el menysteniment vers el Consell i la ciutadania andorrana.

Nosaltres creiem, i per això votem que no, que el vot del «sí» a aquestes liquidacions comporta aquests punts. Menysteniment al Consell i menysteniment a la ciutadania andorrana.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Roger Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

Moltes gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, evidenciar que, any rere any, el Tribunal de Comptes duu a terme una tasca fonamental per conèixer l'estat de comptes del nostre país. En aquest sentit, crec que és bàsica la seva funció, i avui, en aquest debat en seu parlamentària, podem evidenciar l'abast de la tasca encomanada a aquest tribunal. Un tribunal que actualment el conformen catorze persones: el president i els dos membres actuals, però també nou persones, fent la tasca d'auditoria i legal, i dues persones fent tasca d'administració. A totes elles les felicito per la feina que fan i vull agrair la seva funció. En aquest sentit, la seva tasca també s'ha anat incrementant al llarg del temps, una evidència del creixement constant de l'Administració del nostre país. Una administració que cada any realitza multitud de polítiques públiques i les tira endavant. El Tribunal de Comptes les analitza des d'una lògica econòmica i comptable, però, a part d'això, la seva tasca aporta a la nostra cultura política i administrativa un element clau: l'element de l'avaluació.

La política de l'avaluació és clau per evitar el prova-error constant, que suposa al mateix temps una millora de l'eficiència dels recursos, així com també de l'eficàcia de les mateixes polítiques. Concretament, i si entrem en l'anàlisi de l'informe concret, en primer lloc, crec que és interessant citar uns aspectes generals. El senyor Pintat ha citat un dels primers aspectes, que és que, tot i que el Tribunal de Comptes estableix que, de forma raonable, moltes entitats compleixen la legislació bàsica, hi ha determinades qüestions generals a tenir en compte. En primer lloc, la qüestió que hi ha determinades entitats que no fan un seguiment pressupostari ajustat estrictament al que estableix la Llei general de finances públiques, atès, per exemple, que algunes no registren fases d'execució de pressupostos.

A més a més, una altra de les circumstàncies interessant a anotar a la Cambra és la importància d'aplicar les normes internacionals de comptabilitat del sector públic. I, en aquest sentit, l'informe estableix que hi ha algunes presentacions que estableixen un seguiment sobre la base del derogat Pla general de comptabilitat pública, fet que la Comissió estableix la importància que s'apliquin aquestes normes, en compliment de la legislació actual.

Després, una altra de les qüestions interessants —l'ha comentat el senyor Pintat, i crec que podem compartir, perquè així s'estableix en l'informe de la Comissió— és la necessitat d'una estructura pressupostària per tal de donar compliment al que actualment tenim en la legislació en vigor.

Després, una de les qüestions també interessants i la més recurrent, any rere any, en aquests informes, almenys des de fa els últims anys, és el fet que es demana a totes les entitats i organismes, en aquest sentit, tal com estableix l'article 17.1 del pressupost, que, un cop aprovada la liquidació dels comptes de les entitats beneficiàries de transferències nominatives, i sempre que no s'hagi compromès el total de la despesa pressupostada, aquests organismes retornin al Govern els ingressos obtinguts amb la transferència i no utilitzats durant l'exercici pressupostari. En aquest sentit, la Comissió insta aquelles entitats beneficiàries de subvencions i transferències que no han estat aplicades en la seva totalitat al compliment del que disposa el que us he esmentat: la Llei del pressupost.

I finalment, amb referència a la contractació pública —i crec que és interessant, tenint en compte que també està a tràmit un projecte de llei amb relació a la contractació pública—, és el que s'esmenta en l'informe amb relació que, de forma generalitzada, no es respecten els principis de publicitat i concurrència previstos en l'actual legislació de contractació pública. I la Comissió, des de la Comissió, fem una crida a totes les entitats públiques que es respecti aquesta important legislació al voltant de la contractació pública.

Això són els aspectes generals. La llei... perdoneu, el Tribunal i, en aquest cas, l'informe també analitza determinades entitats. En aquest cas, en l'informe es fa referència a unes de determinades. Concretament, per exemple, podem posar l'exemple de CTRASA. CTRASA, any rere any, els informes del Tribunal de Comptes ja establien la inadequació de la naturalesa jurídica. Fruit d'aquests informes i d'aquest establiment, avui també podem celebrar que tenim la voluntat de canviar aquesta naturalesa jurídica, i crec que és important. És important que es dugui a terme aquesta fiscalització del Tribunal de Comptes, que des de la Comissió ho analitzem i donem importància a l'informe, perquè, en un final, repercuteixi amb un canvi normatiu que doni seguretat jurídica i, al cap i a la fi, aposti per posar en la realitat el que és la naturalesa jurídica de CTRASA.

També, com és recurrent, el Tribunal de Comptes parla al voltant de l'AREB i, en aquest cas, estableix la necessitat d'accedir a aquests comptes, perquè impedeix avaluar l'existència de passius, contingències, riscos o responsabilitats que poguessin tenir incidència, estic citant, directament: «directa en els comptes de l'AREB o indirectament en els comptes de l'Estat, comportant una limitació a l'abast del treball». Fins aquí, la citació concreta de l'informe del Tribunal de Comptes.

En aquest cas, la Comissió estableix i considera imprescindible que l'AREB faciliti aquesta informació al Tribunal de Comptes per tal que es pugui manifestar. En aquest sentit, i així ho afegeixo, crec que és important, també, de parlar-ne en seu parlamentària. Crec que el parlar també pot ajudar a tractar sobre aquesta qüestió, conèixer quina és la realitat, i així s'estableix en l'article 60 de la mateixa llei de l'AREB pel que fa referència al control parlamentari i la qüestió que el president de l'AREB hagi de comparèixer en seu parlamentària. Crec que això també ajudaria a tenir confiança entre institucions. En aquest cas, que el Consell General pugui fer la seva funció, i així es preveu legalment.

I també, una altra de les qüestions que estableix aquest informe fa referència a Andorra Turisme. Concretament, l'article 5 de la Llei 12/2007 estableix una limitació a concertar operacions per part d'Andorra Turisme, operacions de crèdit, per atendre les seves necessitats de tresoreria, sempre que en el seu conjunt no superin el 35 % dels ingressos per a operacions corrents. Per posar-los l'exemple que estableix aquí el Tribunal de Comptes, que és una observació, és el fet que, contràriament al que disposa aquesta legislació, Andorra Turisme hagi formalitzat una pòlissa de crèdit amb un límit d'un milió d'euros i en un termini d'un any. Ho recalquem, i des de la Comissió s'estableix, l'obligatorietat del compliment de la normativa legal vigent. I això, pel que fa a les principals qüestions que s'estableixen en l'informe.

A mode de resum, i per concloure, crec que el primer punt interessant a esmentar és que, tot i que hi ha una incidència positiva en la disminució del nombre de recomanacions i observacions, crec que és important evidenciar les notes positives. No obstant això, i ho ha comentat el senyor Pintat, és important donar compliment a les recomanacions i observacions descrites en el present informe.

Crec que també, el segon punt, a mode de conclusió, és el canvi legislatiu. L'informe estableix, com hem enunciat abans, en l'informe del ponent, que recomana al Govern l'anàlisi i la presentació al Consell General de tots aquells projectes de llei necessaris per tal de modificar la legislació actual en vigor i adaptar-la a la realitat o a les necessitats de cada una de les entitats fiscalitzades. Un exemple —l'hem tractat— és la Llei de CTRASA. I un exemple que avui encara no és real és el que els he explicat al voltant d'Andorra Turisme. Creiem que, si Andorra Turisme va necessitant aquesta pòlissa concreta, creiem més pertinent... no només creiem pertinent, sinó que creiem que és necessari i legal que hi hagi un canvi que adapti la realitat d'Andorra Turisme a les seves operacions actuals.

I per últim, dos punts més. Crec que és important recalcar un canvi previst, un canvi previst per part dels grups parlamentaris, en aquest sentit, la voluntat dels grups d'establir mecanismes de responsabilitat davant aquests incompliments reiterats, i el fet que els presidents dels grups parlamentaris hagin posat... o s'hagin posat en contacte per establir una proposta d'actualització de l'actual Llei del Tribunal de Comptes per establir aquesta capacitat o atribució sancionadora que faciliti, al cap i a la fi, una millor efectivitat d'aquestes observacions i recomanacions establertes.

Per últim, i per tot l'exposat, els anuncio que no ens oposarem a la liquidació d'aquests comptes, per coherència i per responsabilitat amb la feina feta, i la nostra anàlisi pertinent, però, també amb coherència amb l'exposat, ens abstindrem de votar aquells comptes dels quals desconeixem el seu estat actual i les implicacions que pot suposar per als comptes de l'Estat, tal com estableix el Tribunal de Comptes i l'informe de la Comissió de Finances i Pressupost.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor David Montané.

El Sr. David Montané:

Gràcies, senyora síndica.

Tal com han fet els meus companys, el senyor Pintat i el senyor Padreny, també vull agrair la tasca que ha fet el Tribunal de Comptes. Llavors, en nom de la majoria, us agraïm aquesta feina feta, que ha fet el Tribunal i el seu personal, en la realització dels informes de fiscalització de l'exercici 2019, així com la presentació en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Ens agradaria destacar que, durant el 2020, per al Tribunal ha estat molt difícil de fiscalitzar els comptes sobre el terreny de l'exercici 2019, fet que ha obligat que s'ha hagut d'organitzar, i ho ha hagut de fer a distància, en aquest cas. El Tribunal de Comptes és un organisme —hem de recordar-ho, perquè sapiguem de què estem parlant— ... és un òrgan tècnic independent que fiscalitza la gestió econòmica, financera i comptable de tota l'Administració pública així com la dels partits polítics.

Abans d'entrar en detall en l'informe, m'agradaria destacar dues novetats que presenta l'exercici 2019. D'una banda, la fiscalització de les despeses electorals, així com la de les donacions rebudes per a les eleccions comunals celebrades el desembre del 2019. D'altra banda, la fiscalització prèvia del marc pressupostari general, tant de l'Administració general com dels comuns, per al mandat que correspon a cadascú. Com ja he comentat, la base auditada del Tribunal de Comptes s'estén a un gran nombre d'entitats i organismes. Per tant, en la seva memòria, hi trobem un ampli volum de contingut.

Senyores i senyors consellers, per fer una mica de divulgació, mencionar que el Tribunal ha elaborat una estratègia per poder donar resposta a les funcions que li són atribuïdes per llei amb un horitzó a mitjà termini. Aquestes orientacions van en la línia de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides sobre els Objectius de Desenvolupament Sostenible, coneguts com a ODS. Una altra orientació que fa el Tribunal és proposar la millora en els serveis prestats a l'Administració pública. Això sí, amb criteris d'eficiència i d'eficàcia. I, com no pot ser menys i de la mateixa manera que la resta d'institucions, el Tribunal també ha completat el seu procés de digitalització.

D'altra banda, voldríem destacar la inclusió com a annex d'un informe complementari del Tribunal —el meu company Padreny ja ha anat al detall, però voldria mencionar, també, alguns aspectes, també— on fa recomanacions de millora, propostes de revisió normativa i informació sobre el conjunt del sector públic. Aquest informe ens ofereix una visió transversal de totes les administracions públiques. La revisió i l'estudi dels punts destacats en aquest annex permetria de reduir de forma considerable el nombre d'observacions que anualment fa el Tribunal de Comptes.

D'aquest informe transversal que avui sotmetem al Ple, i aprofundint en els diferents blocs, comentaré alguns aspectes rellevants. Es posa de manifest que algunes de les entitats subjectes a aquests no han entregat les seves liquidacions en els terminis establerts, és a dir, han impossibilitat que es pogués realitzar la seva fiscalització. Comentar que els petits

organismes tenen sovint algunes dificultats per seguir de forma estricta la seva aplicació, aspecte en què caldria incidir.

Dit tot això, també volem remarcar la bona notícia que suposa que, any rere any, es constata una tendència de reducció significativa del nombre d'observacions i recomanacions. Així ho posa de manifest el mateix Tribunal, i ho destaca també en les seves compareixences en el si de la Comissió.

Entraré en els diferents exemples de millora que s'han fet. Alguns ja els ha comentat el meu company Padreny. En aquest cas, un exemple de millora, que ja estem anant en aquesta línia, és que vam aprovar en seu parlamentària, el maig d'aquest 2021, i em refereixo a la creació de la nova fundació arran de la fusió de tres institucions: ActuaTech, l'Institut d'Estudis Andorrans i l'Observatori de Sostenibilitat d'Andorra.

Una altra recomanació de millora en què les entitats mercantils del sector públic estiguin sotmeses en l'àmbit subjectiu de la Llei de contractació pública —també ho ha comentat el meu company—, però sota els principis bàsics de transparència, concurrència i publicitat. Aquesta recomanació també quedarà esmenada quan s'aprovi el Projecte de Llei de contractació pública, actualment en període de presentació d'esmenes. Això és una mostra de compromís de l'Executiu i de la majoria per complir amb les recomanacions establertes pel Tribunal.

Un altre exemple, també en aspecte positiu, és l'esment que fa relacionat amb la situació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra, CTRASA, que requereix un canvi normatiu. També s'ha comentat abans, però en aquest punt vull realçar que ja està en la Comissió Legislativa d'Economia el projecte de Llei per adaptar CTRASA a la seva condició d'instrument de gestió directa de l'Administració general. L'Executiu s'hi va comprometre, i així ho ha fet. Aprovat aquest projecte de Llei, quedarà esmenada, per tant, la menció a l'informe del Tribunal de Comptes.

Un altre punt rellevant que volem posar de manifest és que el Tribunal de Comptes ha d'examinar i comprovar la tasca dels comuns i emetre l'informe de fiscalització corresponent al Consell General. Com bé sabeu i, de fet, és avui aquest l'últim punt de l'ordre del dia de la sessió, el passat 4 de setembre del 2020, els set comuns van entrar al Consell General una proposició de Llei de les finances comunals. Aquesta Llei, un cop aprovada, permetrà també que hi hagi una reducció significativa de recomanacions i observacions del mateix Tribunal.

Ja acabant, senyora síndica, des d'aquí volem informar que la Comissió de Finances i Pressupost ja ha iniciat els treballs relacionats amb la necessitat de modificar la norma a la normativa vigent, a fi i efecte de facultar les facultats de fiscalització del mateix Tribunal de Comptes. Amb aquest objectiu, vull agrair a tots els membres de la Comissió de Finances la bona sintonia mostrada. Cal puntualitzar que per als treballs de fiscalització que duu a terme, el Tribunal de Comptes utilitza unes guies de fiscalització fruit de 20 anys de treball des de la seva existència. Però això no treu, com he comentat abans, que cal una modificació de la Llei del Tribunal de Comptes.

I finalment, i com a resum, ressaltar que la majoria de les entitats fiscalitzades han complert de forma raonable amb la legislació bàsica en l'administració i el control dels fons públics. Sobre la base de tot l'exposat, i tal com es proposa en l'informe de la Comissió, els grups de la majoria donarem suport a l'aprovació de la liquidació dels comptes de l'exercici 2019 presentats en aquesta Cambra, així com als resultats de l'informe dels comptes amb relació a les transferències fetes als comuns corresponents al mateix exercici.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

El Govern desitja intervenir?

Senyor Eric Jover, teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, m'agradaria començar, com la resta de grups parlamentaris, en el sentit que, evidentment, avui toca agrair la tasca que s'està desenvolupant des del Tribunal de Comptes. La seva tasca és vital per fiscalitzar els comptes de les diferents administracions i les diferents institucions públiques i permetre'ns, doncs, així, millorar el rigor amb què gestionem no tan sols els cabals públics, sinó també els processos que seguim per gestionar aquests cabals.

També m'agradaria mostrar el nostre compromís, el compromís d'aquest govern, però també dels governs anteriors de Demòcrates per Andorra, i millorar, any rere any, les observacions que ens arriben des del Tribunal de Comptes. És una tasca difícil. Algunes d'aquestes observacions, tècnicament, són molt difícils de *subsana*r, però, evidentment, el compromís hi és i, a més a més, es pot quantificar. Si les observacions per a l'Administració general 2010 eren de 84, el 2019, de l'informe de què parlem avui, les observacions de l'Administració general són de 30. Així doncs, una davallada molt important i que, a més a més, ens comprometem a continuar exactament en la mateixa línia.

És important continuar aquest procés de millora contínua, però també crec que és interessant explicar les dificultats que podem tenir per implementar millores. I un dels primers elements és un element de tempo. I, perquè els ciutadans també ho entenguin, estem parlant dels comptes del 2019. Evidentment, la mateixa Administració general no pot formular els seus comptes fins que no s'ha acabat l'exercici del 2019, i, en aquest cas, vam lliurar el tancament de comptes el 28 de maig del 2020. Aquests comptes necessiten una anàlisi profunda per part dels equips del Tribunal de Comptes, i no va ser fins al 27 de maig del 2021 que van fer el seu informe preliminar, que va fer l'objecte de les al·legacions pertinents des de l'Administració general, que es van lliurar, doncs, dins el període de 15 dies hàbils. I durant el mes de juny, ja vam tenir aquestes al·legacions i la resposta.

Però amb el que ens trobem és que, des del moment que tanquem els comptes d'anàlisi, avui, de l'any 2019, fins que sabem quin és el posicionament final del Tribunal de Comptes sobre com hem executat la nostra feina, ens trobem al 2021. Imaginem-nos que ens trobem amb una observació clara que l'Administració general considera que el Tribunal de Comptes té tota la raó i, a més a més, una observació que fos molt fàcil de canviar-la, de *subsanan-la*. L'estaríem *subsant* el 2021, a mitjan 2021. Això vol dir que en l'informe del Tribunal de Comptes per al 2020 i per al del 2021 continuaria apareixent aquesta observació. Així doncs, quan en fem una anàlisi, i prego que els grups parlamentaris, quan realitzen l'anàlisi del Tribunal de Comptes, siguin també coneixedors d'aquesta realitat, és a dir, hi ha una dificultat temporal de *subsantar* les circumstàncies.

Després, també hi ha alguns elements que són molt difícils de *subsantar*, des d'un punt de vista tècnic, i us en donaré també un exemple. La Llei general de finances públiques marca que, en el moment d'elaborar el pressupost, no tan sols s'han de lliurar els comptes a l'Administració general, sinó que també s'ha de lliurar un pressupost consolidat a títol informatiu.

Aquest element de lliurar un pressupost consolidat en el moment de l'elaboració, amb els programaris que tenia l'Administració fins al moment, era impossible fer-ho. Impossible. Llavors, evidentment, sabeu que estem canviant tot el programa, el que en diuen el mòdul economicofinancer del Govern, amb una inversió de més d'1,5 milions d'euros. I finalment, podem, podem, assolir aquesta observació en el pressupost 2022. I el pressupost que vosaltres esteu treballant ja inclou aquest element. En l'element informàtic, hi ha diferents observacions del Tribunal de Comptes que decauran, gràcies a l'aplicació del nou model informàtic. Evidentment, quan hem estat treballant en l'aplicació que necessitava l'Administració general, hem fet coneixedors els desenvolupadors dels requeriments que ens arribaven des del Tribunal de Comptes per poder-los assolir.

Després, quan sentim, sobretot en aquest cas, el senyor Pintat, parlar de les incidències que es troben representades en el Tribunal de Comptes, potser una persona que no hi està familiaritzada podria pensar que qualsevol observació del Tribunal de Comptes correspon a una utilització incorrecta dels cabals públics. I podria, doncs, evidentment, estar molt preocupat de quina gestió estem fent tots plegats d'aquests cabals públics. I us donaré una de les observacions que apareixen. No he triat la menor, ni molt menys, sinó l'he triat gairebé a l'atzar, però, perquè sigui fàcil d'entendre, és una observació que apareix degut al fet que el Tribunal de Comptes... el que correspon a l'ajut que rebia la línia exprés durant el 2019, el dèficit que s'havia de complementar del transport públic des del Govern. Des del ministeri de què tinc la competència es va considerar que era un capítol II, despesa corrent, i, en canvi, segons el criteri del Tribunal de Comptes, era un capítol IV. No implica res més. És a dir, el Tribunal de Comptes està d'acord amb la quantitat que hem hagut d'abonar, l'únic és que, en comptes de ser un capítol II, ha de ser un capítol IV. Evidentment, és una observació que, evidentment, ja s'ha esmenat. Però entendreu que, de cara a la ciutadania, crec que els hem de deixar tranquils que s'estan gestionant amb rigor els cabals públics.

També m'agradaria comentar algunes de les coses que s'han dit. En diferents casos ha sortit CTRASA, i agraeixo les paraules, tant del senyor Montané com del senyor Padreny. Evidentment, el que hem de fer és anar fent els desenvolupaments normatius que faci falta

per poder fer decaure aquestes observacions, i sovint són, a través d'això, de noves lleis que us presentem. Però també, en alguns casos, podem trobar maneres de treballar que ens permetin també fer decaure aquesta observació sense fer els canvis normatius. I això és l'exemple d'Andorra Turisme. Us informo que, en la feina que ha realitzat el ministre de Turisme, i també que hem fet des de Finances i el mateix Andorra Turisme, hem establert una nova metodologia de treball perquè no necessitin contraure les pòlisses de crèdit, que no s'ajustaven al que estava previst en la seva llei de creació. Així doncs, sense modificar la Llei d'Andorra Turisme, ja estarem *subsant* també aquest element.

Després —i també ho heu dit—, la Llei de contractació pública que teniu sobre la taula ha de ser un mecanisme bàsic, diria, per ajudar a millorar el rigor i la concurrència de les contractacions públiques que es desenvolupen des de les administracions, i crec que serà un pas qualitatiu molt, molt significatiu.

També us avanço que hem iniciat —i això és un element que no veurem durant aquesta legislatura, sinó que el que fem és iniciar la reflexió perquè es pugui traslladar a la propera legislatura— una reflexió sobre la mateixa Llei general de les finances públiques. Una reflexió que, a més a més, no tan sols es desenvoluparà des del Govern, sinó que també es farà amb la participació dels mateixos comuns per veure quins són els elements d'aquesta llei bàsica que hem d'adequar a la modernitat, i també si s'hi han de fer modificacions o no per poder seguir un criteri més lligat o més alineat amb el que proposa el mateix Tribunal de Comptes.

També, en aquesta línia, crec que hem de fer una reflexió i hem de trobar la manera de corregir que petites institucions que estan actualment sotmeses a la Llei de finances públiques i a la fiscalització del Tribunal de Comptes no tenen les estructures necessàries per poder complir amb les obligacions de la Llei de finances públiques, que, evidentment, no està pensada per a petites estructures. Així doncs, aquí també hem de fer una reflexió sobre on hem de fer la correcció necessària perquè la fiscalització hi continuï essent, però no s'hagi de passar per aquests mecanismes més *farragosos*, més propis de les administracions grans.

També heu comentat el cas de l'AREB. El cas de... diria dues coses en consideració a l'AREB. El senyor Padreny començaria per aquí a fer referència que és necessari o seria important, doncs, poder establir un diàleg amb la mateixa institució. I és veritat que el president es troba en funcions des de ja fa temps i que això dificulta, doncs, la interlocució que podeu tenir des de la mateixa Cambra amb aquesta institució. Aquesta situació, evidentment, no és volguda pel president de la institució, i informar-vos que en el molt curt termini, doncs, se *subsantarà* aquesta situació.

Després, un element que fa referència també a l'AREB, però que també retrobem en l'AFA: en els seus informes del Tribunal de Comptes, es fa referència a la necessitat de facilitar la informació dels comptes de BPA al Tribunal de Comptes perquè pugui estudiar amb més detall quines són les conseqüències dels comptes de BPA sobre aquestes institucions. I ja no és un element de voluntat per part de l'AREB, sinó que la legislació, en aquest cas, és clara i no es poden facilitar aquests comptes al Tribunal de Comptes. I no es poden facilitar per dos elements: un de pròpia confidencialitat, on l'article 47 de la Llei 8/2015, que era d'aplicació sobre els comptes del 2019, deixa clar que tots els elements associats a la

informació que treballa l'AREB tenen un element d'informació reservada i que no poden estar sol·licitats ni per ciutadans ni per autoritats, i és tan sols en seu judicial que es poden demanar.

Penseu que ens trobem amb informació molt sensible i, de fet, tenim sentències fermes del Tribunal Superior de Andorra, on fins i tot una part interessada ha demanat, ha sol·licitat la informació referent al seu cas de què disposava l'AREB, perquè estava a BPA, se li ha negat des de l'AREB i, tant en primera instància com en segona instància, s'ha confirmat aquest extrem. Perquè sí que l'autoritat judicial pot tenir accés a aquesta informació i així, doncs, el ciutadà no queda desprotegit i la justícia, doncs, verifica que s'hagin desenvolupat les polítiques que es desenvolupen des de l'AREB de la manera oportuna.

I després hi ha un altre element important, i això també queda clar en l'article 23 de la mateixa llei de l'AREB: és que la personalitat jurídica d'una entitat que es troba en resolució no canvia pel fet de trobar-se en resolució sota l'AREB. Així doncs, BPA continua essent una entitat privada. Així doncs, no pot ser objecte de fiscalització per part del Tribunal de Comptes i tampoc no pot ser —com hem tingut algun debat alguna vegada amb vosaltres— objecte doncs de... que la seva informació pugui estar sol·licitada en seu parlamentària.

De totes maneres, és interessant llegir les al·legacions que han presentat tant l'AREB com l'AFA en l'informe del Tribunal de Comptes, on afirmen, doncs, que la posició associada amb els comptes de BPA per a aquestes institucions és neutra. Així doncs, no posa en perill, no hi ha un element que s'hagi... de contingència que s'hagi de considerar en la seva formulació de comptes, ja sigui de l'AREB i de l'AFA.

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, diria que he fet el tomb i, si m'he oblidat d'alguna cosa, demanaria als parlamentaris de tornar al damunt.

Gràcies, senyora síndica.

(S'incorpora a la sala el M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo)

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Alguna nova intervenció?

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Josep Pintat, teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Ho puc fer des d'aquí? Gràcies, senyora síndica.

Bé, aquesta sessió jo la titllaria, com cada any, de la sessió de la vergonya. I, senyor ministre, ja fa massa temps que dura això. Escolti, tot el que ens ha explicat aquí, ho explica al Tribunal de Comptes amb les seves al·legacions. Que ja ho ha fet. I els altres òrgans fiscalitzats, també. I he admès el que he admès. No ens vingui a explicar el que ha de fer el Tribunal de Comptes. I aquí estem per valorar els comptes del 2019. Per tant, no ens vingui a donar lliçons del que ha de fer el Tribunal de Comptes. Com ha dit el senyor Montané, és un òrgan independent nomenat pel Consell General per fer aquesta fiscalització. I ho fa entorn d'una legislació, la quina disposava. I hi ha les observacions que hi ha. I de les seves al·legacions, de Govern, només dues. Per tant, les altres queden pendents.

I faig aquest incís, perquè ja és un costum dir el que ha de fer el Tribunal o el que no ha de fer el Tribunal. Jo no entraré en el que ha de fer el Tribunal, però sí que li diré el que posa el Tribunal, quan ha parlat de l'AREB i de l'AFA. I, primer, una observació: l'AREB no lliura els comptes de BPA i, per tant, el Tribunal no es pot pronunciar sobre l'impacte en els comptes de l'Estat. Això, ho diu el Tribunal. També ho recull la Comissió de Finances. O sigui, el Tribunal no es pot pronunciar. Que és l'òrgan que ha anomenat el Consell General. I aquí s'aprovaran els comptes. Difícil, no?

Després anem, quant a l'AFA. Que ens diu el Tribunal quant a observacions? I no són menors. Al tancament del 2019, el Tribunal de Comptes manifesta: «L'AFA recull els dipòsits i les fiances constituïts en aplicació de la legislació vigent i de decisions judicials, i gestionar aquest fons és competència seva». L'AFA, de l'exercici pres procedent de l'Administració de Justícia: «L'entitat té fons per un import de 210.582.000.039 euros, dels quals la quantitat de 105.237.242 euros (01:44:17 no s'entén bé) estan dipositats a Banca Privada d'Andorra, entitat la qual es troba en procés de resolució des del 27 d'abril del 2015. El Tribunal no coneix la situació financera i patrimonial de l'entitat Banca Privada d'Andorra, SA, no podent avaluar els riscos que comporta a l'AFA la situació de resolució indicada anteriorment, tenint en compte que les entitats fiscalitzades, l'entitat fiscalitzada —l'AFA— és la responsable del fons que la Llei li encomana gestionar».

Vostès ho troben normal? Que, dels mateixos diners que ha embargat la justícia i dipositats a l'Autoritat Financera Andorrana, no se'n tingui notícia? L'AFA no efectua un seguiment pressupostari ajustat estrictament a la Llei de finances... a la Llei general de les finances públiques, atès que, al llarg de l'exercici, no registra les diferents fases de l'execució dels pressupostos d'ingressos i de despeses, contràriament a l'article 31 de la Llei de finances públiques.

«La liquidació pressupostària s'elabora a partir de la informació enregistrada en la comptabilitat financera. El no enregistrament de les fases de l'execució pressupostària dificulta i, en alguns casos, pot impedir les verificacions en relació amb el compliment del principi de nul·litat pressupostària, regulat en l'article 14 de la Llei general de les finances públiques». I és la seva nota 1.6.2. «L'AFA anivella el seu pressupost inicial mitjançant romanent de tresoreria, el qual, al tancament del 2018, i segons el romanent de tresoreria ajustat pel Tribunal, era negatiu de 21.217.910 euros, per la qual cosa no pot finançar aquestes operacions».

«Del treball de camp, s'han detectat diferències de canvi, de tancament —de canvi de moneda— per un import de 314.439 euros en no aplicar el canvi del darrer dia de tancament comptable». Això és elemental. «El romanent de tresoreria que ha rebut l'AFA es trobava sobrevalorat en 43.742.810 euros, en haver-hi inclòs saldos als quals no corresponia, atenent la seva consideració a efectes pressupostaris. Així, el romanent de tresoreria de l'AFA al tancament del 2019 era negatiu, amb 20.307.017 euros». Dit d'una altra manera, el supervisor del sistema financer no té diners.

Què esperen, vostès, per renovar el consell d'administració, que també fa temps que està caducat? Miri, de seguit ho hem dit (01:47:26 no s'entén bé), no tenim candidats i hi ha els diners perquè xxxx (01:47:33 no s'entén). Però faci-ho. Podríem entrar, ja que hem parlat —i això no és menor— d'un supervisor i d'una entitat de xxxx (01:47:88 no s'entén), pretendre que si al Tribunal se li ha de dir, i ell va continuant insistint que si ha d'entregar els comptes i no se li han d'entregar... Doncs miri, és el que he dit. I si la Comissió de Finances diu el Consell que es faci càrrec i prengui en consideració les seves recomanacions, i la senyora síndica i el Consell General ho transmeten, doncs, home, no els dona la gana de fer-ho. I la majoria que els dona suport no empeny. Així de senzill.

Aquestes recomanacions no són menors, però, ja que ha volgut parlar d'aquestes dues, entrem-ne a parlar, ja n'hem parlat. I això, ho trobo molt greu. No tenir coneixement de la situació en què es troben i quin impacte pot tenir en els comptes de l'Estat, i que el supervisor tingui els diners embargats per la justícia, així. I vostè m'està dient: «No, és que el Tribunal...». Escolti, ja hem fet al·legacions a aquests dos òrgans, i el Tribunal les ha desestimat. No és a mi a qui ho ha de dir, digui-ho al Tribunal. I aquí estem aprovant els comptes del 2019. No si el que s'ha fet el 2021, ni... Joestic llegint els informes.

Quant a... un altre punt podríem entrar, el senyor Montané ja ho ha comentat... que és l'informe de recomanacions de millora, de proposta, de revisió normativa i informació conjunta del sector públic. Sí, aquest informe, el fa el Tribunal de Comptes. Però, és clar, aquestes recomanacions són de calat. Perquè amb aquestes recomanacions el que pretenia el Tribunal de Comptes és que les administracions deixin de ser opaques i que hi hagi una gestió clara dels fons. Si ho vol, les hi passaré a detallar: «control financer de les entitats que depenen del Govern; el règim de control pressupostari de les entitats dependents que introdueixen en els darrers anys xxxx (01:50:03 no s'entén) la llei del pressupost general, comporta la pràctica i el control financer que exerceix sobre aquestes entitats s'ajusti a les disposicions i els recursos de l'òrgan de control intern de govern. Això provoca que, cada exercici, un nombre d'aquestes entitats dependents no se sotmeti a control financer, comportant un major risc per al sector públic».

«Fundació del sector públic. A efectes operatius, les fundacions del sector públic s'han constituït xxxx (01:50:36 no s'entén) i no compleixen el requisit anterior, que és el seu objecte. I majoritàriament actuen com a instruments de gestió de govern, desenvolupant projectes o duent a terme activitats que formen part del marc competencial de l'Estat i són finançats majoritàriament amb aportacions dels pressupostos generals. A la vegada, aquests instruments, els quals gestionen recursos públics, no sotmeten la seva activitat al marc normatiu del sector públic, amb la mateixa amplitud que la naturalesa administrativa,

fet que afecta la deguda tutela dels fons públics. Es recomana avaluar la conveniència d'utilitzar aquestes figures jurídiques».

«Activitats per a entitats parapúbliques i societats mercantils. S'observa com diferents projectes que deriven de polítiques públiques i altres activitats són promoguts per entitats del sector públic. Aquests projectes no solen formar part de l'àmbit del servei d'activitat que correspon a l'ens. Qualsevol altra activitat d'interès general que es vulgui dur terme o sense conèixer l'objecte de l'ens dependent, ha de ser promogut i impulsat pel Govern en el marc de les seves funcions polítiques, i la seva execució s'ha de sotmetre a la corresponent tramitació administrativa, que inclou, entre d'altres, el control de la legalitat, l'oportunitat i **xxxxx (01:51:58 no s'entén)**. I ha de ser finançada, en el seu cas, a càrrec dels pressupostos de l'Estat».

Si en volen més... A nivell d'administració de la gestió pressupostària: «Cal que les administracions i entitats dins el sector públic treballin...»

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, sí... «treballin en adequar els procediments de gestió i els requeriments normatius de la Llei de finances públiques, evitant cercar canvis normatius que excloguin d'aquestes obligacions, donat que aquesta darrera opció comportaria deixar sense efecte la norma pressupostària i allunyaria la gestió de la despesa pública dels objectius constitucionals indicats».

No són menors, i cada any és el mateix.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Padreny, teniu la paraula.

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies, senyora síndica.

Més enllà del punt d'interpretació que ja hem debatut al voltant dels comptes, els articles que s'apliquen, crec que és molt important l'article 60 de la Llei de l'AREB. El que comentava abans del control parlamentari i la capacitat que els parlamentaris puguem tenir control, almenys, puguem exercir la nostra funció per poder-ne parlar. Perquè parlant... la frase diu que «parlant la gent es pot entendre», i ho crec que esperem entendre més del que entenem a dia d'avui, com els deia, que desconexem la situació.

Així mateix, abans ha esmentat la qüestió que no compareix el president del consell d'administració de l'AREB per una qüestió que està en funcions. He pogut revisar... he intentat revisar la Llei de l'AREB —potser no ho he trobat—, però crec que és important que no estableix, és a dir, es considera que, segons la legislació, que hauria de comparèixer igualment. Doncs creiem que és important que ho faci perquè, des del 2018, almenys el que hem pogut tenir en els nostres registres, des de l'octubre del 2018 no compareix. És a dir, aquesta legislatura no ha comparegut, i demanem que comparegui. I així ho hem expressat amb els companys de la Comissió. No em vull avançar el senyor Montané, crec que també hi ha aquest compromís, i esperem que sí, que sigui real que puguem fer-ho, independentment de si està en funcions o no. Perquè els deia que jo crec que això acostarà... acostarà, almenys, coneixement, que crec que és la base per resoldre les qüestions. Perquè, avui en dia, aquest coneixement no el tenim, i difícilment podem entendre quina és la situació. Per això els explicava anteriorment que difícilment podem donar una opinió al voltant d'aquesta situació. Crec... creiem que aquesta opinió l'hem de començar a formar aquesta legislatura, com més aviat millor, i per això... i aprofito aquest espai per tornar a demanar que pugui comparèixer. Podem parlar-ne, podem tractar les qüestions i podem resoldre qualsevol dubte que puguem tenir. Considerem que és bàsic i considerem que ha de ser imminent.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

Senyor David Montané, pel Grup Parlamentari Demòcrata, és el seu torn.

El Sr. David Montané:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Bé, bàsicament, tampoc no entraré al detall, com feia el senyor Pintat, de l'informe complementari, però en la meua intervenció he volgut ressaltar els aspectes positius de les millores que realment s'han fet ara, actualment. Tampoc ara no les detallarem, perquè ja ho hem fet abans. Només li volia recordar al senyor Pintat que els diferents informes que fa el Tribunal de Comptes són tan extensos que tampoc no és avui per entrar a analitzar, diguéssim, cada recomanació, cada observació que ha fet el Tribunal. Vull dir, el fòrum és en un altre lloc, però també hem de recordar les coses que es fan bé. També cal dir ho, no cal dir les coses dolentes.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Pel Govern, senyor Eric Jover, teniu la paraula.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Breument. Miri, senyor Pintat, no sé per què ha fet... fins i tot la utilització d'un vocabulari relativament taxatiu, com «és una vergonya», etcètera, quan hem dividit per tres, des que Demòcrates per Andorra té alguna responsabilitat de govern, les observacions del Tribunal de Comptes. Llavors, què passava abans, senyor Pintat? Què passava? És un camí de millora contínua, i ho continuarem fent. I també sap, i vostè ho sap, que el Tribunal de Comptes es va fixant també en coses diferents, analitzant diferents fets, penalitzant en funció de com evoluciona, doncs, les voluntats pròpies del Tribunal de Comptes, perquè té... pot aprofundir més o menys en alguns sectors. Depèn dels interessos que tingui, doncs pot anar fent sorgir observacions de pràctiques que no s'havien observat anteriorment. Així doncs, vostè ara vol fer-se —i em perdonarà— fins i tot l'enfadat en l'aprovació d'aquests informes del Tribunal de Comptes. Però els fets són clars: hem disminuït, des que estem... tenim responsabilitats de govern, gairebé hem dividit per tres el nombre d'observacions. I, a més a més, el nostre compromís d'aquest govern de coalició és de continuar exactament en la mateixa línia. I en donem proves, per exemple, amb la Llei de CTRASA, amb el que els he comentat d'Andorra Turisme, amb la Llei de contractació pública, amb la voluntat de revisar la Llei general de les finances públiques, etcètera. Continuarem aquesta via.

Després, jo crec que sí que val la pena entrar un pelet, potser, en el detall referent a la llei de l'AFA. Miri, si fos tan clara la interpretació del Tribunal de Comptes sobre si els comptes de BPA s'havien de transmetre o no, vostè no creu que aquesta mateixa observació apareixeria en l'informe del Tribunal de Comptes del 2018? Perquè per a l'AFA no hi apareix. Així doncs, i li puc dir que hi havia dipòsits que estaven situats a Banca Privada d'Andorra. Així doncs, és un criteri que la posició del Tribunal de Comptes es va confirmant en aquest sentit. En el cas de l'AREB, ja havia sorgit aquesta observació. En el cas de l'AFA, no havia sorgit. El criteri de Govern de l'AFA i de l'AREB és un altre. Potser, doncs, haurem d'anar en via judicial per acabar de dictaminar quin és el criteri correcte d'aplicació d'aquesta norma.

Vostè, quan parla dels dipòsits que té l'AFA a Banca Privada d'Andorra, podria deixar entendre que, per les diferents vies que té l'AFA d'obtenir dipòsits, ja sigui per via judicial, per via de les residències, etcètera, doncs escull quina és l'entitat bancària amb qui col·loca els seus dipòsits. En el cas de Banca Privada d'Andorra, els dipòsits que hi ha judicials provenen del mateix banc. I, a més a més, no són traslladables, perquè, com vostè sap, els diners en els comptes de BPA han de seguir tota una sèrie de paràmetres per poder-se extreure d'aquest banc per anar cap al banc pont. I, a més a més, vostè sap que aquests diners que estan bloquejats en comptes judicials, si mai hi hagués un arxiu, per exemple, de la causa que ha provocat el bloqueig d'aquests comptes, si s'alliberessin, tampoc no podrien anar a qualsevol entitat bancària, sinó que s'haurien de quedar dins de Banca Privada d'Andorra fins que no es compleixin tots els requisits necessaris per poder ser traslladats a Vall Banc. Així doncs, vostè està intentant traduir una situació crítica que, de fet, no existeix, i les mateixes al·legacions de l'Autoritat Financera Andorrana van en aquest sentit.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Senyor Pintat, pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies, senyora síndica.

Sí, miri, senyor Montané, avui és el (01:59:44 no se sent bé) fòrum, és el dia de parlar-ne, i aquest és el lloc. Senyor ministre, ja l'hi he dit abans: jo no he dit ni deixo de dir. Jo el que he llegit aquí és l'informe del Tribunal de Comptes, i on cada entitat ha fet les seves al·legacions. Per tant, no es Terceravia qui ho diu, és el Tribunal de Comptes. I vostè m'explica això que m'acaba aquí de fer dels fons, i d'aquí i de l'altre... Miri, escolti, digui-li-ho al Tribunal de Comptes, no m'ho digui a mi. I que si sortia el 2018 i no ha sortit el 2019, doncs algun motiu hi deu haver hagut. Però jo, la feina del Tribunal de Comptes, no la qüestiono. Qui la qüestiona és vostè. I quan qüestiona vostè la feina del Tribunal de Comptes, qüestiona la legitimitat d'aquesta Cambra per haver-lo nomenat els seus membres. I això no s'hi val, perquè jo no estic dient res. Jo el que estic dient és el que posa l'informe. Per tant, no és un problema de lectura. No m'ho expliqui a mi. I si és el meu criteri o no és el meu criteri. És el criteri del Tribunal, i cada entitat ha fet les seves al·legacions. I amb aquestes al·legacions el Tribunal no els hi ha admès. I el Tribunal de Comptes és l'òrgan extern de control, així com la intervenció és l'òrgan intern de control. A mi no em digui per què ha posat això o ha posat allò altre o si serà així, això. Ho diu el Tribunal. I jo xxxx (02:01:05 no s'entén) per dir que eren menors. I jo no ho considero menor. I estem amb els comptes del 2019, no el 2021, que ja veurem què passa en aquest moment.

Per tant, jo ja no m'estendria més i ho deixaria aquí. Però aquesta és la història que es repeteix cada any. I crec que s'hi ha de posar fi. I espero que amb aquesta demanda que han fet els presidents (02:01:33 no s'entén bé) grups parlamentaris de poder reconduir la Llei del Tribunal de Comptes i dotar de noves potestats pugui ser una realitat. Perquè només s'entén això, aquí. Si no hi ha sancions, no es creu i no funciona.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Alguna altra intervenció per algun altre grup?

Senyor Jover, per Govern, teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover: 02:02:03

Gràcies, senyora síndica.

Si no hi ha sancions, no es creu. Hem dividit per tres el nombre d'observacions. I continuarem treballant en aquesta línia. Senyor Pintat, no... no està al cas. Nosaltres estem

realitzant la nostra tasca amb el rigor que ens correspon com a gestors públics, i així ho demostra la disminució, any rere any, de les observacions per part del Tribunal de Comptes.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Senyor Pintat, pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, i ja per anar acabant.

Miri, ja l'hi he dit: no m'ho digui a mi, digui-li-ho al Tribunal, si dividit per tres, per dos, per u. Hi ha les observacions que hi ha. I punt. Per tant, i si vol més precisió, aquest any vostè ha fet 32 al·legacions, l'any 2018 es van fer 30 al·legacions, l'any 2017 es van fer 34 al·legacions i l'any 2016 el Govern no ha presentat ni escrit al·legacions, i ho va presentar fora de termini, i l'any 2015, 23. Per tant, la mitjana no ha canviat gaire, però és igual, jo no entraré aquí. Jo li estic comentant el que diu el Tribunal. A mi no m'ho digui, digui-li-ho al Tribunal.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Senyor Jover, per Govern, teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover:

Sí, gràcies, senyora síndica, i perdoni per aquest debat.

Bé, és que, justament, l'hi estem dient al Tribunal. Vostè ha repassat les al·legacions que estem presentant. Evidentment, nosaltres ens prenem molt seriosament la tasca que fa el Tribunal de Comptes, i, a més a més, des que jo soc ministre, no tan sols presentem les al·legacions, sinó que fem reunions de treball amb els mateixos membres per debatre els posicionaments que tenim sobre aquestes diferents observacions que es plantegen. I n'hi ha algunes que fins i tot els hi demanem que, si féssim tal modificació normativa, si aconseguiríem, doncs, que ells veiessin que aquesta observació ja està *subsanada*. És a dir, que hi ha un treball constructiu amb el Tribunal de Comptes. Agraïxo moltíssim la feina que està fent el Tribunal de Comptes, i continuarem treballant amb ells per millorar en el rigor de la gestió. Però hem fet molta feina, i crec que s'ha de tenir en consideració, perquè són els fets objectius, senyor Pintat.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Acabades les intervencions i vista la demanda dels Molt Il·lustres Senyors Consellers Generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata de procedir a la votació separada de les liquidacions de comptes corresponents a l'exercici 2019 en dues agrupacions, a saber: primer grup, les liquidacions de comptes del Govern i de l'AREB, i segon grup, les liquidacions de comptes de la resta d'organismes i entitats.

Procedirem, doncs, a la votació de la primera agrupació.

Recordo que són les liquidacions de comptes del Govern i de l'AREB corresponents a l'exercici 2019.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyora secretària, ens comenta el resultat, si us plau?

La Sra. secretària:

Gràcies, senyora síndica.

17 vots a favor, 3 en contra i 7 abstencions. Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè.

En vista del resultat, declaro aprovades les liquidacions de comptes del Govern i de l'AREB corresponents a l'exercici 2019.

Seguim amb la votació de la segona agrupació.

Recordo que són les liquidacions de comptes de la resta d'organismes i entitats corresponents a l'exercici 2019.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyora secretària, ens comunica el resultat, si us plau?

La Sra. secretària:

Gràcies, senyora síndica.

24 vots a favor, 3 en contra i 0 abstencions. Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè.

En vista del resultat, declaro aprovades les liquidacions de comptes de la resta d'organismes i entitats corresponents a l'exercici 2019.

Punt número 3.

3. Examen i votació de la Petició de prorrogar la facultat de Govern d'establir les restriccions i mesures previstes en els articles 4 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, i 59 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, amb la finalitat de protegir la salut pública, segons acord de l'1 de desembre del 2021.

La petició d'autorització fou publicada en el Butlletí número 139/2021, del 2 de desembre.

Intervé pel Govern, per exposar les raons que justifiquen la sol·licitud de pròrroga, el senyor Josep Maria Rossell.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies senyora síndica.

Avui se sotmet, una vegada més, a votació en aquesta Cambra la pròrroga de la facultat del Govern per establir les restriccions i mesures previstes en els articles 4 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, i 59 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, amb la finalitat de protegir la salut pública per un període de dos mesos. El passat 11 de novembre del 20-21, el Consell General va prorrogar la facultat del Govern d'establir les restriccions i mesures previstes en els articles 4 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, i 59 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, amb la finalitat de protegir la salut pública per un nou període de dos mesos, que s'exhaureix properament.

Durant les darreres setmanes, les dades epidemiològiques han revelat, dissortadament, una evolució negativa de la pandèmia amb un índex de consum molt elevat, vull dir, de contagis molt elevat, perdó, que han requerit per part del Govern l'adopció de mesures més restrictives per evitar la propagació del virus i contenir-ne l'expansió. Actualment, estem immersos en la temporada d'hivern i properament tindran lloc les festes nadalenques. Tot això, amb la possible arribada de noves variants com l'òmicron. Fets que fan del tot necessari continuar amb les mesures per protegir la salut pública que han vingut adoptant fins ara, a la data, amb el suport d'aquesta Cambra. Suport que, novament, aprofito per agrair per tal de revertir la situació, doncs aquestes mesures s'han demostrat essencials en el control de la pandèmia durant les fases anteriors d'aquesta.

En aquest sentit, passo a donar les principals dades epidemiològiques actualitzades. Casos totals: 20.549. Increment respecte al dia anterior: 211. Casos actius: 2.130. Altes: 18.285. Defuncions:134. Hospitalitzacions: 32, de les quals 20 en planta, i crida l'atenció, 17 a la UCI, amb 13 persones vacunades... no vacunades, perdó, i 4 vacunats amb diverses patologies. Població escolar: 172 aules. Total d'aules amb vigilància activa: 120, de les quals 80 en vigilància activa total i 40 en vigilància activa parcial. Total d'aules amb vigilància passiva: 52.

Així doncs, d'acord amb l'exposat, senyores i senyors consellers generals, sol·licito el seu vot favorable a la pròrroga de la facultat del Govern per establir les restriccions i mesures previstes en l'article 4 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública i 59 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, amb la finalitat de protegir la salut pública per un període de dos mesos.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Iniciem el torn d'intervencions.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Josep Maria... Joan Carles Camp, perdó.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies, senyora síndica. Tothom té lapsus.

(Riures)

Bé, degut a l'evolució de la pandèmia, entenem que és totalment procedent votar a favor d'aquesta pròrroga.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Camp.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyora Judith Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Bé, malauradament, ens tornem a trobar en la necessitat de facultar el Govern per establir restriccions. I ja els avanço que, novament, com ha estat així en les altres ocasions, els donarem suport perquè puguin prendre aquestes mesures restrictives. És evident que la

pandèmia no està continguda. Lògicament, haurien de poder prendre mesures per contenir-les.

Quan vam introduir el factor de temporalitat en la Llei de seguretat pública i de sanitat, per tal d'exercir un control pel que fa a les restriccions i les mesures, ho fèiem perquè estem convençuts que, tal com deia abans, parlant entre tots i... poder posar sobre la taula diferents elements, ens fa molt més coherents amb les decisions que prenem. Entenem que és molt millor posar el focus allí en el que no estem fent bé que, potser, estar contents o, si em permeten, treure pit d'allò que s'està fent bé. Això és la nostra obligació: fer les coses bé. I, per tant, sí que, des d'aquest esperit i amb aquesta voluntat, i no essent la primera vegada que ho fem, ens permetem de recomanar certes... el que nosaltres entenem que serien prerrogatives a tenir en compte a l'hora de determinar aquestes restriccions. D'una banda, coherència, interlocució social constant, transparència, pedagogia. Absolutament molta pedagogia.

Amb això no els estem dient que no ho facin des del Govern, però sí que entenem que no ens hem de cansar de fer-ho. I per citar-ne un exemple amb què s'entengui clarament el que vull expressar, els parlaré de l'oci nocturn, per exemple. Quan jo, com a ciutadana —i els parlo com a ciutadana—, assistia, veia la roda de premsa des de casa meva, en què el Govern comunicava el tancament de l'oci nocturn, i recordo la pregunta d'un periodista que feia... que preguntava: «S'ha detectat que és un focus de contagi?». I la resposta del Govern era: «No, però hi ha dificultat per fer complir les mesures amb l'oci nocturn». Bé, doncs jo crec que ens cal, segurament, l'argument que avala aquest tancament, però hem de poder ser capaços d'explicar a la gent quin és aquest argument, que se sostingui i que la ciutadania se'l faci seu. Perquè, si no, és molt complicat fer complir les mesures.

Ja els dic que jo, que tinc la sort de viure en un nucli no massa urbanitzat, és a vegades una mica —diria— perillós veure com hi ha una desfilada de joves cap a la muntanya per intentar fer allò que no se'ls permet fer de manera regulada. Per tant, no estem dient amb això que s'hagi d'obrir l'oci nocturn. Estem dient que, si cal tancar l'oci nocturn, hem de fer entre tots un esforç de pedagogia perquè la gent compregui per què s'ha de tancar l'oci nocturn.

I per acabar, sí que... reprenent la intervenció amb què obria... la participació del grup parlamentari, quan parlàvem de la Llei de mesures, sí que la previsió i l'anticipació són fonamentals i són absolutament necessàries. Sobretot pel que fa a la mobilització de recursos.

Vull dir, creiem que és molt millor no relaxar-se, ser prudents, entendre que la pandèmia és evolutiva, abans de desmobilitzar un recurs que tenim per fer-hi front, que pensar o pecar d'excessiu optimisme i després haver d'anar corrent a recuperar recursos que ja teníem definits, que són pacífics i que potser —hi estic d'acord— no caldran en tots els casos. Però millor ser prudents i tenir-los molt presents i molt a mà per no trobar-nos en una situació en què aquesta pandèmia, ja sabem, després de quasi dos anys, que canvia molt ràpidament i que ens podem trobar amb situacions que comprometin l'estabilitat —diria— a nivell sanitari. I doncs, per tant, pensem que ens hi juguem molt i que cal ser excessivament prudents i —diria— pecar d'excés de prudència.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Salazar.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor Carles Enseñat, teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies, senyora síndica.

Parlaré en nom dels tres grups de la majoria. En nom d'aquests grups, volem, òbviament, que les escoles estiguin obertes. Volem que el nostre teixit empresarial estigui a ple rendiment, que el nostre teixit productiu pugui viure al màxim, econòmicament parlant. També volem turistes que ens visitin. Però, especialment, el que volem és un hospital sense saturació. I, per aconseguir-ho, hem de doblegar aquesta sisena onada, la qual estem vivint. Per això, votarem favorablement a seguir facultant el Govern dos mesos més a establir mesures que frenin l'expansió de la COVID-19. I ho fem de manera unànime i sense cap dubte al respecte. Per una raó molt senzilla, perquè les mesures són necessàries i perquè les mesures funcionen, perquè les mesures redueixen l'acceleració dels casos actius i, el més important, perquè salven vides.

Contextualitzo les paraules que acabo de dir. El passat dia 30 de novembre, davant l'augment progressiu del nombre de casos, el cap de Govern, el senyor Xavier Espot, i el senyor ministre Joan Martínez Benazet, van anunciar a la ciutadania noves mesures temporals per frenar la propagació del virus. Entre elles, hi havia l'ús obligatori de la mascareta als exteriors, la limitació de reunions a un màxim de sis persones en espais tancats, el tancament de l'oci nocturn i el retorn als grups bombolla reduïts a les escoles. Deu dies més tard, es va assolir un pic de casos actius. Ens vam situar per sobre dels 2.300 casos actius. La sisena onada estava al seu màxim nivell de propagació. Però, tal com referma constantment el ministre Benazet en les múltiples rodes de premsa que realitza, l'efecte de les mesures decretades es comença a veure especialment cap a la segona i la tercera setmana després de la seva aplicació. De nou, les xifres li donen la raó. Quinze dies després de l'entrada en vigor de les mesures, la xifra de casos actius ha davallat per sota dels 2.200 i la taxa de reproducció ha baixat fins al 0,84. Comencem, per tant, a doblegar la corba d'aquesta sisena onada.

Què hauria passat si el Govern no hagués activat les mesures el passat 30 de novembre? Si no hagués tingut la facultat del Consell General per establir-les? Afortunadament, no ho sabrem mai, però sí que tenim clar que la xifra de casos actius, la xifra d'hospitalitzacions i la xifra de persones en estat crític seria molt més elevada que l'actual.

També tenim noves amenaces, com és l'onada d'òmicron. Veiem el Regne Unit, on tenien una taxa de reproducció de l'1,3, que anava baixant lentament, i se situava en taxes per sota de l'1, que amb l'arribada d'òmicron s'ha situat a quatre vegades. Per tant, ha multiplicat quasi per tres i mig la taxa prèvia, en aquest cas, del delta. Cada dia, al Regne Unit, parlem, es dobla el nombre d'infectats... cada dos dies, perdó, es dobla el nombre

d'infectats. I això significa, també, molta més pressió hospitalària, que pot derivar, òbviament, en el col·lapse, però també pot derivar en moltes més morts causades per la covid.

Aquí, deixi'm implorar, en nom dels consellers generals de Demòcrates, de Liberals i de CC, que la gent es vacuni, perquè és l'única forma, l'única forma que tenim entre tots de parar aquesta crisi pandèmica tan important.

En definitiva, l'evidència científica constata la necessitat de seguir aplicant mesures, mesures contundents i també d'evidència comparativa, perquè els països d'Europa que més s'han vist afectats per aquesta onada estan prenent accions similars. I també són necessàries, si tenim en compte la situació complicada del nostre hospital. Abans en parlava al senyor ministre: amb 20 persones ingressades a planta i 17 pacients a la UCI. I, repeteixo: com justament comentava el senyor ministre, 13 d'aquests 17 no estan vacunats. Tretze persones sanes han acabat a la UCI per no estar vacunades. Quatre d'aquestes 17 sí que estaven vacunades, però tenien patologies prèvies. Per tant, facin la comparativa. I tot això, amb un personal sanitari excel·lent i ben preparat, ben preparat i entregat, que està donant tot el que pot i més en aquesta crisi, però justament per això el nostre deure és el d'establir mesures que frenin aquesta escalada.

Per tant, no podem afirmar altra cosa que la gestió que està fent d'aquesta sisena onada el Ministeri de Salut, especialment pel lideratge del ministre Benazet, també amb una implicació molt gran del Ministeri d'Educació, encapçalat per la senyora Ester Vilarrubla, està essent bona i coherent. I per això lamentem, i em sap molt greu, certes crítiques desafortunades que hem anat sentint al llarg de la pandèmia sobre aquesta gestió, que es fan amb ànims d'embrutar el nom de persones i equips humans que ho estan donant tot per acabar amb la pandèmia. També —permeti'm dir-ho— des de la ignorància científica. Aquestes crítiques no aporten res més que soroll mediàtic.

Senyores i senyors consellers. Aquesta serà la sisena pròrroga d'aquestes característiques que sotmetem al Ple del Consell General. Fins a la data, el suport ha estat pràcticament unànime, cosa que agraïm molt sincerament a Terceravia i al Partit Socialdemòcrata. Confiem que aquestes veus crítiques hagin reconsiderat les seves paraules els darrers dies o, almenys, els demanem que no vulguin barrejar les intencionalitats polítiques amb l'aprovació d'una pròrroga absolutament necessària per seguir protegint la salut de la nostra ciutadania i mantenir, de retruc, la bona imatge internacionalment esgrimida tots aquests mesos pel que fa a la gestió de la pandèmia.

Per tot l'esmentat, i tornant a implorar a la ciutadania que, si us plau, es vacuni, i com he dit a l'inici de la meua intervenció, els grups de la majoria donarem suport a la petició de pròrroga demanada per al Govern.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

El Govern desitja intervenir?

Senyor Rossell, teniu la paraula.

El Sr. Josep Rossell:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Bé, primer voldria agrair, doncs, una vegada més, com ja he vingut fent darrerament, el suport d'aquesta Cambra a la pròrroga d'aquestes mesures. Agrair especialment als grups de la majoria el seu suport incondicional en aquests moments tan complicats i tan difícils. Crec que això demostra, una vegada més, doncs, la seva responsabilitat en aquests moments tan complicats. Igualment, fer-ho extensiu a la resta de grups parlamentaris.

Pel que fa a Terceravia, doncs agrair-los el seu suport incondicional, perquè sempre ho han vingut fent, des de l'inici, en aquesta qüestió i, per tant, els ho voldria agrair personalment. Crec que això demostra, una vegada més, que tenen sentit d'estat i, per tant, els voldria agrair aquest recolzament.

Pel que fa al Partit Socialdemòcrata, doncs han fet una sèrie de consideracions que m'agradaria comentar-les. Si em permeten, doncs, han mencionat tota una sèrie de prerrogatives que caldria tenir en compte. Penso que aquestes prerrogatives, de les quals vostès han fet menció, pel que fa, per exemple, a la transparència, jo crec que aquest Govern ha demostrat, des de l'inici d'aquesta pandèmia, que ha estat transparent en tot. Penso que s'ha demostrat a bastament aquesta qüestió. Tot és millorable, evidentment, tot es pot millorar. Estem convençuts que, possiblement, podria ser així. El que passa és que, el que no es pot menystenir de cap de les maneres és que tots els membres del Govern s'han implicat especialment en aquesta qüestió, hi han esmerçat molt esforç, i, concretament, el seu ministre de Salut. El seu ministre de Salut, vostè em deia que havien de fer pedagogia. Doncs pensi que el nostre ministre de Salut, primerament, és qui fa més pedagogia sobre aquesta qüestió. És una persona que hi entén. És una persona que és professional. És una persona que en tot moment està al costat de la ciutadania, i així ho ha demostrat múltiples vegades. Penso que les tres rodes de premsa que està fent darrerament a la premsa demostren, una vegada més, que tenim un ministre de Salut com déu mana, aquí, en aquests moments, a Andorra. I, per tant, posar en èmfasi que... la seva vàlua i la seva determinació en aquesta qüestió... crec que no és just. Crec que això no és just.

Pel que fa al compliment de les mesures. Bé, tenim els mitjans de què disposem. Evidentment, tots aquests mitjans els posem a la disposició de la nostra ciutadania. Intentem fer, dins de la mesura del possible, doncs fer-les complir al màxim com podem. Evidentment, el que s'intenta, en primer lloc, és fer-ho d'una manera preventiva. I sempre s'ha fet així. Des de l'inici d'aquesta pandèmia, el que s'ha intentat fer és fer-ho d'una manera, doncs, preventiva. No s'ha intentat utilitzar la força si no ha estat necessari. Per tant, crec que aquí, doncs, s'ha fet i s'està fent un esforç important. Hem de tenir en compte que és molt difícil poder gestionar una pandèmia d'aquestes característiques, des del punt de vista econòmic i des del punt de vista sanitari. És molt complicat. Per això, necessitem l'esforç i la complicitat de tothom.

És per aquest motiu, doncs, que, una vegada més, doncs els agraeixo tot el seu suport i esperem que entre tots puguem tirar endavant aquestes mesures i que, properament, no hagi de tornar a pujar una vegada més aquí a demanar una pròrroga.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Rossell.

Alguna intervenció?

Acabades les intervencions, dono per acabat el debat i, si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la petició d'autorització per assentiment.

Declaro aprovada la petició d'autorització per prorrogar la facultat del Govern d'establir les restriccions i mesures previstes en els articles 4 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública, i 59 de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, segons acord de l'1 de desembre del 2021.

Farem una pausa de quinze minuts.

(Es suspèn la sessió. Són les 17.32 h)

(Es reprèn la sessió. Són les 17.54 h)

(Abandona la sessió la M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez)

Punt número 4.

4. Examen i votació de la Proposició de Llei de les finances comunals.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 141/2021, del 6 de desembre.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió el Molt Il·lustre Senyor Carles Enseñat Reig, nomenat ponent per part de la Comissió.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies, senyora síndica.

En la reunió del dia 14 d'octubre del 2021, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent de la Proposició de Llei de les finances comunals. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la Comissió.

A la proposició de Llei, hi foren presentades 31 esmenes a l'articulat de manera conjunta per part dels grups parlamentaris Demòcrata i Liberal. La Sindicatura, el dia 8 d'octubre del 2021, i els efectes determinats per l'article 18 del Reglament del Consell General, va

constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell General i les va admetre a tràmit.

D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell, l'esmentada Proposició de Llei així com les esmenes a l'articulat que van ser presentades foren trameses a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost el dia 11 d'octubre del 2021. La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, en el decurs de les reunions celebrades els dies 21 i 28 d'octubre, 25 de novembre i 1 de desembre del 2021, va analitzar la proposició de Llei i les esmenes que li havien estat presentades. De les esmenes que figuren en l'informe de la ponència, 6 s'han aprovat per unanimitat; 10 s'han aprovat per majoria; 2 han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions, que han estat aprovades per unanimitat; 8 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions, que han estat aprovades per majoria, i 5 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes presentades pels grups parlamentaris i de les modificacions que s'han dut a terme sobre la base de les propostes de tècnica legislativa i d'adequació a les regles i els usos formals i lingüístics del Consell General, que els membres de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost han considerat escaient fer figurar, se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració del Consell General.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Iniciem les intervencions. Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies, senyora síndica.

Aquesta proposició de Llei va ser entrada per tots els comuns. Al seu dia, en la presa en consideració, Terceravia hi va votar a favor, valorant el criteri del Govern. Al seu torn, vam proposar a tots els presidents de grup de fer una pròrroga de tres mesos, perquè crec que és important, en el marc d'aquesta Llei, poder abordar tot el debat del marc tributari de l'Estat. Perquè, al cap i la fi, els comuns i el Govern i tot l'Estat són la funció de vasos comunicants, i és important poder definir i tenir una política fiscal —diguem-ne— sòlida i efectiva per assolir la política econòmica que sí que es cerca. Al final d'aquella taula va haver-hi una proposta, en el debat d'orientació política, a què es van subscriure tots els grups i que ha donat lloc a una taula de treball entre Govern, comuns i Consell General, encarregant al ministre de Finances de convocar-la i dur-la a terme, cosa que ja ha fet, que avui hem rebut la convocatòria. I crec que la primera reunió és el mes de febrer, per al dia 2. I, per tant, important poder valorar tot aquest tema i aquest marc fiscal, com he dit abans, per tenir aquesta política fiscal coherent.

Per tant, aquesta llei, els comuns la necessiten per poder fer el seu dia a dia, i poder presentar els pressupostos futurs, que vindran el 2022. Per tant, el nostre vot serà favorable.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

La Proposició de Llei de finances comunals es podria dividir, al nostre entendre, en dos grans blocs. D'una banda, una que tindria un component més —diguem-ho— administratiu, en què es milloren definicions, es qualifiquen conceptes i es regula la gestió pressupostària, els tràmits comunals i la gestió comunal, les normes comptables i d'altres que nosaltres veiem de manera favorable. I hi hauria un segon bloc, que és el que podríem anomenar fiscal, sobre el qual cal explicar una mica la llarga tramitació que ha tingut aquest projecte de llei.

Poc després que aquesta proposició de llei estigués a tràmit parlamentari, com molts de vostès recordaran, va esclatar també el debat en relació, a nivell internacional, sobre els impostos de societats. Va sorgir també el debat al territori d'Espanya en relació amb els territoris de baixa tributació. I en aquell moment, en la Comissió de Finances, va semblar escaient demanar una llarga pausa, i també va coincidir, doncs, que el ministre Jover ens va anunciar una imminent reforma de l'impost de societats que incloïa, entre altres qüestions, un tractament diferent per a les deduccions provinents dels impostos comunals. I en aquell moment va semblar escaient analitzar conjuntament aquests dos textos de lleis. Un text de llei, que és la Proposició de Llei de finances comunals, i l'altre és un text de llei encara inexistent, que és la reforma de l'impost de societats, de què ens havia parlat el ministre Jover.

Recordo, fins i tot, una Comissió de Finances on es va exposar, doncs, la voluntat o la idea de suprimir els actuals impostos comunals, d'integrar-ho tot dins l'impost de societats, i que després, al final d'aquesta recaptació, hi hagués un tram de la recaptació de l'impost de societats que fos per als comuns i un tram que fos per al Govern. I això no vol dir que tot fos igual, però que la situació resultant fos equivalent i que, de passada, poguéssim modernitzar el nostre sistema impositiu. Recordo, fins i tot, la consellera Maria Martisella, després que tothom fes una mica el tomb al voltant d'aquesta idea, dient... no sé si va dir que ens féssim una foto, que ho podíem gravar o no sé exactament la seva expressió, ella ho recordarà millor, després ho *clarificarà*, perquè, per un cop, la Comissió de Finances, una comissió en què no sempre estem d'acord, per un dia semblava que estàvem tots d'acord a tirar aquesta idea. I aquell dia també hi era present el ministre de Finances.

Passats els mesos de la reforma de l'impost de societats (on ja en vam parlar i ja tindrem ocasió de parlar-ne, i no cal repetir-ho avui, que el debat és un altre), doncs encara no en

sabem res. I avui s'aprovaran uns impostos que són pràcticament els mateixos impostos que es van aprovar amb la llei original de finances comunals l'any 2003. Uns impostos, al nostre entendre, anacrònics, per quan l'any 2003 no hi havia una altra fórmula, perquè no hi havia comptabilitats a les empreses, no hi havia una altra manera de fer-ho, estan basats, doncs, en funció dels metres quadrats del negoci, en funció del carrer on està ubicat el negoci... I pensem que, l'any 2021, doncs el món està en un altre lloc. Uns impostos que són injustos, perquè hi ha algunes activitats que, per voluntat de les corporacions comunals, paguen molt; d'altres que paguen poc; alguns que es poden deduir aquests impostos quan presenten la liquidació de l'IS; alguns que no se'ls poden deduir. Uns impostos que no generen seguretat jurídica. I uns impostos o una tipologia d'impostos que no agraden als empresaris, perquè és una cosa que no es pot parametritzar. Als empresaris els agrada fer les seves planificacions, però quan el que pagaran d'impostos no dependrà del resultat, sinó del que es decideixi per part d'un comú, en funció dels metres quadrats o del carrer on estigui ubicat el seu negoci, doncs és una qüestió que no agrada. I, a més, uns impostos que dificultaran encara més que el ministre Jover pugui tirar endavant la seva reforma de l'impost de societats. Perquè, en aquella reforma que volia impulsar el senyor Jover, volia que hi hagués un mínim de dret d'imputació a l'impost de societats i volia fer que només es pogués deduir, si no recordo malament, el 50 % d'allò que s'ha pagat amb l'impost comunal. Una qüestió que, al nostre entendre, com ja l'hi vam dir en una reunió que vam tenir en el seu despatx, podria suposar un escenari o uns escenaris de doble tributació.

Avui, no sé si ha estat casualitat o ha estat voluntari, senyor Jover, avui mateix ens ha convocat per a una reunió a principis de febrer per avui mateix, que debatem aquesta llei per reveure, justament, els impostos que ara mateix votarem. I, per tant, es pot dir que aquesta modificació ja neix amb un treball pensat per modificar-los. Bé, no hi volem tampoc donar-hi més voltes. Al nostre entendre, s'ha perdut una ocasió per millorar, per modernitzar, per posar més en regla amb els estàndards internacionals el nostre marc fiscal. I jo diria que tots els que coneixen bé aquesta problemàtica saben, avui mateix que votarem aquesta llei, que aquests impostos caldrà reformar-los més aviat que tard.

Per tot el que he exposat, el vot del Grup Parlamentari Socialdemòcrata serà d'abstenció, perquè valorem, com deia abans, positivament totes aquestes aportacions que suposen per a la gestió comunal la llei, però no compartim que no s'hagi aprofitat aquesta llei per fer un avanç, una modernització i una estandardització del nostre sistema fiscal, i que quedin deures per fer i per fer-los ben aviat.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyora Maria Martisella, teniu la paraula.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies, senyora síndica.

Doncs, tal com es va exposar en el debat de la presa en consideració, aquesta proposició de llei introduïa actualitzacions, precisava i aclaria conceptes que ja reforçaven la seguretat jurídica dels comuns. Ja ho ha dit... doncs la primera part que ha dit el senyor López. I en aquell debat de presa en consideració, al seu moment ja vam convenir, però, que calia, doncs, fer certes matisacions. És cert —ja ho han dit tant el senyor Pintat com el senyor López— que, durant el període de presentació d'esmenes, vam mantenir conjuntament tots els grups parlamentaris reunions amb agents econòmics, amb el ministre Jover. I arran d'aquestes reunions, tots els grups vam acordar fer una reflexió molt més profunda sobre el marc tributari i allargar el període de pròrroga.

És cert, senyor López, doncs, que el ministre Jover ens va proposar sistemes, un sistema per trams. I és veritat que hi vam estar tots d'acord, ho veiem amb bons ulls, però és cert que calien simulacions i un treball més de fons per a, realment, tot el sistema fiscal i tributari. Doncs, entretant hi va haver —ja ho hem esmentat— el debat d'orientació política, en el qual Terceravia va proposar la creació d'una taula de treball, on totes les institucions han d'estar presents per tal d'abordar aquesta reforma. Creiem, doncs, que aquesta taula de treball ha d'abordar el debat d'una manera pausada i sense presses. I, doncs, és per això que els grups i la majoria vam decidir igualment, doncs, presentar esmenes a la llei que matisaven; altres recollien, doncs, elements que hi havia en la llei vigent, i d'altres que milloraven el funcionament dels comuns. I el que... vam fer això, perquè els treballs de la taula no fossin un fre a les millores que aquesta llei ja aporta, com ara és que els fons propis de les societats participades computin en el càlcul de l'endeutament dels comuns.

En definitiva, doncs, els grups de la majoria hem apostat per mantenir en certs aspectes l'*statu quo* i, a la vegada, millorar el dia a dia dels comuns amb les esmenes que hem presentat. Però això no treu que tenim el ple convenciment que cal fer una reflexió més àmplia del nostre marc tributari en la taula que es crearà i que, si he sentit bé, el 2 de febrer, doncs estan convocats, i que si, fruit d'aquests debats sorgits en aquesta taula, cal modificar novament aquesta llei de finances comunals, doncs així ho farem.

I doncs, per tot l'exposat, els tres grups parlamentaris de la majoria votarem favorablement a la proposició de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Pel Govern, senyor Eric Jover.

El Sr. Èric Jover:

Gràcies, senyora síndica.

Avui debatem, doncs, la Proposició de llei relativa a les finances comunals, que van representar els màxims mandataris de les set parròquies. La voluntat d'aquesta proposició de llei, doncs, és derogar la llei 10/2003 i les modificacions successives que s'han desenvolupat. Estem parlant d'una norma inicial del 2003. Evidentment, després de 18

anys, era necessari revisar-la, era necessari millorar-la, corregir errors que s'havien anat evidenciant durant el pas del temps, i també adequar-lo als temps actuals.

En aquest sentit, no vull entrar en els diferents elements que es modifiquen sobre la base d'aquesta llei, però sí un que, a més a més, està lligat amb un altre punt de l'ordre del dia que avui hem debatut aquí a la Cambra, que és el del Tribunal de Comptes. De fet, una de les coses que fa la Proposició de Llei de finances comunals és adequar-la a la Llei 32/2014 de sostenibilitat de les finances públiques. I marca clarament que els comuns també han de treballar conjuntament amb el Tribunal de Comptes, associats amb els elements de sostenibilitat de les finances públiques. Així doncs, crec que era necessari, crec que va en la bona línia i que s'havia de desenvolupar. Evidentment, com han destacat els altres parlamentaris que han passat per la tribuna, elimina ambigüitats, *clarifica* el text, s'incrementa la seva seguretat jurídica, tant pel que fa a la mateixa institució com també per als ciutadans. És a dir, en global, una bona llei.

Pel que fa a l'element impositiu, ja ho vam advertir en el seu moment, quan vam debatre el criteri de Govern i l'admissió a tràmit d'aquest projecte, d'aquesta proposició, doncs, hi havia una modificació substancial dels gravàmens comunals, diria, cap a una flexibilització. Aquesta flexibilització permetia tant una rebaixa dels tipus com també un increment de tipus, i això es veia tant per increment de tipus *per se*, com també en l'eliminació d'alguns topalls d'alguns llindars màxims.

Des del Govern ja vam dir que no ens sentíem còmodes amb aquesta possibilitat de flexibilitzar cap amunt els gravàmens comunals, perquè, pel funcionament de la fiscalitat que tenim aquí al país, doncs, quan una societat, per exemple, paga unes taxes comunals associades a l'impost de radicació, de rendiment arrendatari, es pot deduir aquests pagaments de l'impost de societats. I, de fet, en la mateixa exposició de motius de la Llei de finances comunals, anava una miqueta en aquesta línia, dient: «Tranquils, no hi haurà un impacte sobre l'obligat tributari final, sinó que s'ho podrà deduir de l'impost de societats». És a dir, el projecte inicial el que permetia era menyscar la capacitat de recaptació de l'Administració general. Evidentment, des del Govern, doncs no ens hi sentíem còmodes. Vam traslladar-ho als grups parlamentaris, perquè en els seus treballs, si ho consideraven oportú, poguessin esmenar aquesta qüestió. Agraïxo als parlamentaris, doncs, haver considerat oportú, doncs, tornar a la situació de *statu quo*. I és veritat, i el senyor Pere López ho ha remarcat, que es va aixecar un segon debat i que, a més a més, els nostres posicionaments inicials podien ser propers de les diferents forces polítiques, ja sigui de l'arc parlamentari com també representades a Govern.

Per fer-ho senzill: ens trobem amb dues tipologies d'imposició. Una imposició comunal, que no es basa en els beneficis, si parlem, per exemple, de societats, sinó que es basa en una sèrie d'elements, com poden ser uns coeficients i una superfície. I després ens trobem amb un impost per a l'Administració general, l'impost de societats, que aquí sí que es basa en els resultats reals de l'empresa, en si ha generat beneficis o no, i tant sols se l'impacta d'una tributació, en cas que hagi generat beneficis.

La primera reflexió que vam fer, i que vam considerar que segurament era una bona línia de treball, era de dir: «Escolteu, potser el que hem de fer és aquest element sobre beneficis, que sí que té en consideració el dinamisme de l'empresa, doncs l'aprofundim. i el que fem

és traslladar una part d'aquesta recaptació cap a les institucions comunals». És a dir, en cap cas hi havia una voluntat, crec que de cap dels grups ni del Govern, de treure capacitat de recaptació als comuns, sinó de fer-la recaptar diferentment.

I una de les coses que vam fer és fer un primer... des de l'Agència Tributària, una primer anàlisi de quin impacte tindria. I, per la seva pròpia naturalesa, és aquí on rau el problema i on demana una reflexió més profunda. Perquè no es pot fer, no es pot mantenir, una situació equivalent per a Govern i per als comuns, si fem una transformació bàsica —diria— d'aquests impostos de radicació de rendiment arrendatari i una anul·lació de les deduccions comunals. Es a dir, la voluntat que hi havia era: «No hi ha deduccions comunals, no hi ha tampoc aquests impostos comunals, i de tot el que recapti l'Estat, un percentatge va cap als diferents comuns per tenir la quantitat equivalent que estan recaptant actualment».

Però com que el principi de recaptació és diferent, hem dit l'impost de societat es basa en els beneficis de l'empresa i, en canvi, les altres formes d'imposició de radicació, doncs, no té aquest concepte de benefici al darrere, hi ha una diferència substancial de recaptació. Quant estan cobrant actualment, recaptant actualment, els comuns si hi sumem la figura del rendiment arrendatari i de radicació? Doncs estaríem parlant d'uns 19 milions i escaig. Quantes deduccions per impostos comunals s'estan aplicant actualment a l'impost de societats? Doncs 11 milions. Existeix 8 milions de diferència entre una xifra i l'altra. És a dir, si eliminéssim aquestes fórmules d'imposició comunal i eliminéssim, evidentment, les deduccions, Govern, per tornar a una situació equivalent, perquè els comuns estiguessin finançats de la mateixa manera, hauria de trobar 8 milions d'euros per traslladar-los als comuns. Podeu entendre que, amb una recaptació —diré mitjana— de 40 milions d'euros per l'impost de societats, que un 20 % se'n vagi, a més a més, cap als comuns, doncs és una situació no sostenible per al Govern.

Si mirem cap a l'altra banda, és a dir, si fem que els comuns assumissin aquesta pèrdua i traslladem 8 milions menys del que estan recaptant actualment, doncs també pensàvem que era molt lleuger. Ara, amb la tramitació d'aquesta Llei de finances comunals, tot i la pausa que havien pactat els grups parlamentaris, doncs necessitava una reflexió més profunda i un diàleg més profund amb els comuns. Així doncs, el que vam considerar és que aquesta Llei de finances comunals, amb tots els beneficis que representa, tècnics per als comuns, doncs havia de tirar endavant. És una eina útil i moderna per a les institucions comunals. I que aquest element de modificació, molt més en profunditat del marc fiscal, doncs valia la pena. I aquí va haver-hi una iniciativa, molt positiva, i, de fet, la Cambra diria que per unanimitat la va aprovar, que va ser una proposta de resolució, en el debat d'orientació, del grup del senyor Pintat, que demanava justament que es creés, doncs, aquesta taula de treball per poder debatre aquest tema en profunditat i poguéssim, doncs, de cara segurament a la propera legislatura, mirar quina és la reforma en profunditat que hem de fer a nivell d'estat.

De fet, heu rebut una convocatòria avui mateix, però ja vam fer una comunicació, doncs, diria que el 15 d'octubre, demanant a veure quines eren les persones que volien enviar. És a dir, que hem estat actius en aquesta temàtica i estarem actius, i compto amb la vostra complicitat i amb la dels comuns per poder fer avançar una reflexió que jo crec que és de

llarg abast, i que és substancial. Però crec que tampoc no es podia fer en el decurs, doncs, del treball d'aquesta proposició de llei, que els comuns necessiten de manera ràpida.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Alguna altra intervenció?

Vistes les intervencions i en aplicació de l'article 74 del Reglament, procedirem a la votació a mà alçada.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyora secretària, ens comunica els resultats, si us plau?

La Sra. secretària:

Gràcies, senyora síndica.

20 vots a favor, 0 en contra i 6 abstencions.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

En vista del resultat, declaro aprovada la proposició de llei.

Punt número 5.

5. Examen i votació de la Proposta d'acord per a la creació d'una Comissió especial de seguiment de la CASS i per a la sostenibilitat de les pensions.

La proposta d'acord fou presentada conjuntament per tots els grups parlamentaris, la qual fou publicada en el Butlletí número 132/2021, del 17 de novembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Per defensar la proposta d'acord formulada conjuntament, intervé el senyor Carles Enseñat Reig.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies, senyora síndica.

La proposta d'acord que tot seguit defensaré ha estat presentada amb la signatura de tots els grups parlamentaris. Voldria agrair sincerament el compromís que hem trobat entre la majoria i els dos grups de l'oposició, Terceravia i Partit Socialdemòcrata, per trobar espais de reflexió i treball conjunts per tal de buscar solucions a les diferents problemàtiques del nostre sistema de pensions. Justament amb aquest objectiu, en l'esmentada proposta d'acord demanem la creació d'una Comissió especial de seguiment de la CASS i per a la sostenibilitat de les pensions que esdevingui aquest espai que, justament ara mateix, esmentava.

Passo, per tant, a llegir la proposta d'acord.

Antecedents. Primer. El dia 20 de maig del 2021, el Consell General va aprovar per unanimitat l'acord per al foment d'un pacte d'estat per a la sostenibilitat de les pensions de jubilació de la CASS. El text constava de dos acords, que es materialitzarien de forma successiva en el temps. D'una banda, i en un primer moment, la creació d'una Comissió d'estudi formada per consellers generals, tres ministres designats pel cap de Govern, els presidents del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i de la Comissió Gestora del Fons de Reserva de Jubilació, els membres del Consell Econòmic i Social que no representen el Govern, el president de la Federació de la Gent Gran d'Andorra i un representant designat entre totes les associacions de persones amb discapacitat. La seva missió era la d'elaborar un dictamen fonamentat en els resums executius i les actes de les diferents compareixences dels especialistes i tècnics proposats pels diferents grups parlamentaris, pel Govern, per la CASS i per les altres persones que en van formar part.

D'altra banda, i un cop acabats aquests treballs, l'acord del 20 de maig establí la creació d'un pacte d'estat per a la sostenibilitat de les pensions, amb la participació dels mateixos integrants de la Comissió d'estudi, tot limitant la presència dels consellers generals a un únic membre per a cada grup parlamentari.

Els integrants d'aquesta taula de treball sense determinar havien de debatre i deliberar sobre la informació i el dictamen sorgits de la Comissió d'estudi, i sobre qualsevol altra informació que fos escaient per tal d'assolir un ampli consens nacional sobre les mesures i els convenis, si s'esqueien, en el model que s'hauria d'implementar en el sistema públic de les pensions de jubilació. A la vegada, els treballs en el marc de la segona taula havien de cloure no més tard de l'1 de desembre del 2021, amb un informe que continguéssim un pla d'actuacions concretes d'ordre normatiu i d'acció administrativa que recollís el màxim nivell d'adhesió per part dels integrants.

Antecedent segon. Durant els treballs de la Comissió d'Estudi, partint de l'experiència parlamentària internacional, els consellers generals que van formar part de la Comissió van concloure que seria necessària la creació d'una Comissió especial que fes seguiment de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, així com dels reptes futurs per garantir la sostenibilitat de les pensions públiques.

Al nostre criteri, l'esmentada Comissió especial s'hauria d'acabar creant a l'inici de cada legislatura, i si el Consell General ho creu escaient, acabar esdevenint una comissió permanent, com ho és en molts països del nostre entorn polític. Alhora, aquesta Comissió especial hauria de ser el vehicle per formalitzar l'acord segon del pacte d'estat per a la

sostenibilitat de les pensions. Recordem l'acord del Consell General del 20 de maig del 2021, que havia quedat fins ara sense un model definit per a la seva implementació i continuïtat.

Antecedent tercer. Pel que fa al calendari establert per a la segona fase de l'acord del Consell General del 20 de maig, és a dir, cloure no més tard de l'1 de desembre del 2021 amb un informe que contingués un pla d'actuacions concretes d'ordre normatiu i d'acció administrativa que recollís el màxim nivell d'adhesió per part dels seus integrants, els consellers generals que van formar part de la Comissió d'estudi entenem que seria un error intentar condensar en un termini massa breu, i sense poder comptar amb tota la documentació i informació necessària, una reflexió vital per al futur de les pensions públiques.

I, conseqüentment, d'acord amb el que s'ha exposat, proposem els següents acords al Consell General.

Primer. En aplicació de l'article 48.3 del Reglament del Consell General, la creació d'una Comissió especial de seguiment de la CASS i per a la sostenibilitat de les pensions, en els termes següents:

A) Tipus de comissió i composició. D'acord amb el que s'ha exposat anteriorment, proposem la creació d'una comissió de tipus especial. L'esmentada comissió estarà composta per les conselleres i els consellers generals que manifestin voler formar-ne part per escrit a través del seu grup parlamentari.

B) Objecte, finalitat i directrius per als treballs de la Comissió. L'objecte de la Comissió és esdevenir un espai plural de debat i seguiment de l'actualitat entorn de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, així com pel que fa a la sostenibilitat d'un sistema de pensions digne, tenint en compte el nostre model econòmic i les implicacions de cada una de les possibles mesures a implementar.

Així, la Comissió començarà els seus treballs amb la deliberació sobre la informació i el dictamen sorgits de la Comissió d'estudi, segons acord del Consell del 20 de maig del 2021, i sobre qualsevol altra informació que sigui escaient per tal d'assolir un ampli consens nacional sobre les mesures i els canvis en el model, si s'escau, que cal implementar en el sistema públic de les pensions de jubilació. Essent la finalitat de la Comissió la coordinació i l'anàlisi de les diferents propostes de reforma, esmena, modificació o millora de les lleis que se'n deriven del primer apartat.

Alhora, i sens perjudici de la iniciativa legislativa pròpia dels grups parlamentaris, la Comissió podrà elevar al Ple, de forma permanent i en qualsevol moment de la seva durada, les conclusions i reflexions en relació amb les modificacions del sistema públic de pensions, de tal forma que el Consell General s'hi pugui pronunciar i es faciliti d'aquesta manera l'eventual presa dels acords que siguin necessaris per garantir la sostenibilitat de les pensions.

C) Normes específiques de funcionament i règim d'adopció d'acords. La Comissió podrà sol·licitar la documentació que consideri necessària a les administracions públiques

competents, les quals l'hauran de facilitar amb caràcter prioritari, amb l'objectiu d'agilitzar al màxim els treballs de la Comissió. S'establirà com a mínim una reunió cada dos mesos durant els períodes de sessions, que quedaran determinades en el calendari que fixarà la Comissió, un cop creada. La comunicació i distribució de documentació entre els membres de la Comissió es realitzarà segons el règim ordinari que preveu el Reglament del Consell General. La Comissió adoptarà tots els seus acords per vot ponderat, segons el nombre de consellers integrats de cada un dels grups parlamentaris.

D) Caràcter no públic de les reunions de la Comissió. Les deliberacions en el si de la Comissió no tindran caràcter públic en aplicació de l'article 53.2 del Reglament del Consell General. De cada una de les sessions, s'eleva una acta amb els acords i les consideracions que cada participant vulgui fer constar, la qual serà aprovada a l'inici de la següent reunió. L'esmentat caràcter podrà ser modificat en el decurs dels treballs de la Comissió.

E) Altres participants. En les reunions de treball podran participar amb veu, però sense vot, tres ministres designats pel cap de Govern, els presidents del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i de la Comissió Gestora del Fons de Reserva de Jubilació, els membres del Consell Econòmic i Social que no representen el Govern, el president de la Federació de la Gent Gran d'Andorra, un representant designat entre totes les associacions de persones amb discapacitat i els especialistes o tècnics que la Comissió especial consideri convenient. A la vegada, la Comissió estarà facultada per demanar i rebre la compareixença dels membres de l'Administració pública, autoritats i funcionaris públics i de tots els agents públics i privats afectats per la matèria, que permetin a la Comissió obtenir la informació necessària.

F) Termini per cloure els treballs de la Comissió. La durada de la Comissió s'estableix des de la data de la seva constitució i fins a la finalització de la present legislatura. La Comissió elaborarà i aprovarà, amb posterioritat a la seva creació, un pla de treball i el llistat de les compareixences que es preveuen. Tanmateix, tant el pla de treball com el llistat de compareixences es podran modificar en la mesura que les noves necessitats sobrevingudes durant les seves actuacions així ho justifiquin.

I, per últim, G) Finalització dels treballs i conclusions. Les conclusions de la Comissió quedaran reflectides en un dictamen, que ha de ser publicat en el Butlletí del Consell General.

D'altra banda, el segon acord que es proposa és el de deixar sense efecte l'acord segon de l'acord del foment d'un pacte d'estat per a la sostenibilitat de les pensions de jubilació de la CASS, votat al Consell General el 20 de maig del 2021. És a dir, aquell que establia que tots els treballs de la Comissió havien de resoldre's en dos mesos.

Amb això no volem dir que renunciem a poder trobar ja ara, de forma immediata, solucions als problemes més evidents. Durant les diferents compareixences dels experts, vam poder trobar punts on semblava que hi havia un consens unànim o, si més no, poques diferències entre els grups parlamentaris. Per tant, són aquests els punts prioritaris pels que hem de començar a treballar per no dilatar més la reforma de la CASS.

Resumint: d'una banda, aquesta proposta d'acord habilita la creació d'una Comissió especial amb una àmplia participació de les institucions i dels agents socials i econòmics del país per trobar solucions reals i efectives, entre tots, als problemes actuals de la CASS. D'altra banda, una recomanació per tal que aquesta Comissió es creï a l'inici de cada legislatura, com es fa en molts altres països, perquè es pugui fer un seguiment acurat dels problemes que presenta el sistema de pensions a futur.

Senyores conselleres, senyors consellers, vist que la presentació d'aquesta proposta ha estat conjunta, molt m'estranyaria si no es votés per assentiment. I així els ho vull agrair novament. I també els convido, i sé que ho faran, a participar d'aquesta Comissió especial de seguiment de la CASS i per la sostenibilitat de les pensions, per buscar, entre tots nosaltres, al més aviat possible, les solucions que el nostre sistema requereix.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Enseñat.

Els grups desitgen intervenir?

Pel Grup Parlamentari Terceravia. Vol parlar, senyor Pintat?

El Sr. Josep Pintat:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Com bé ha explicat el senyor Enseñat, al nostre grup estem d'acord en la creació d'aquesta Comissió especial i a deixar sense efecte l'acord que es va prendre el 20 de maig de no fer un pacte d'estat, i la nostra implicació per treballar en aquesta Comissió especial i per trobar un futur per a les pensions.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies, senyor Pintat.

El Grup Socialdemòcrata desitja intervenir?

Senyora Susanna Vela, teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies, senyora síndica.

Evidentment, no tornaré a repetir el que ha dit el conseller Enseñat. Vam treballar conjuntament la proposta perquè poguéssim recollir totes les demandes de tots els grups. El que sí que m'agradaria dir que el nostre compromís és un acord per garantir amb més eficiència l'aplicació de les propostes i, sobretot, donar més legitimitat social als canvis

necessaris i a les reformes. Com ja vaig expressar el mes d'octubre passat, defensarem la suficiència de les pensions, la sostenibilitat social i econòmica del sistema de pensions i les seves fonts de finançament. Advocarem, per tant, per propostes que siguin coherents amb el model social europeu de protecció, amb els elements de solidaritat, repartiment i redistribució.

Hi ha molta feina per fer. Una feina que requereix una anàlisi aprofundida i, evidentment, no es pot improvisar. També requereix un entorn responsable i prudent que no avanci propostes que, a vegades, sonen més com a amenaces, més o menys interessades, que es dediquen a atiar un fals debat de conflicte intergeneracional esgrimint opinions i, a vegades, afirmacions poc o mal fonamentades que, a més a més, sembla que s'hagin d'acceptar, que les haguem d'acceptar com a dogmes de fe, és a dir, inamovibles.

És cert que l'envelliment de la població és un problema que hem d'afrontar, però ho hem de fer amb polítiques positives per incentivar la natalitat, que, per cert, a Andorra tenim una taxa del 6,5, una de les més baixes de la Unió Europea. Que es pugui pagar les pensions dependrà sobretot que tinguem una economia forta que pugui crear una ocupació amb salaris dignes i suficients, capaços de sostenir unes cotitzacions raonables perquè, entre altres coses, les parelles joves puguin tenir tots els fills que desitgin. Partim de la base que cap sistema privat de pensions pot aplegar una bossa tan gran, tan important, de contribuents i, per tant, cap no té més solvència que una de pública. I, per descomptat, que el model privat garanteix la solidaritat inter- i intrageneracional.

La major esperança de vida representa un repte per als sistemes públics de pensió, de jubilació. És un repte que es pot abordar de dues formes: intervenint sobre la despesa o augmentant els ingressos. Tots nosaltres, tots els grups parlamentaris, ens hem d'obligar a tenir, abans de finalitzar aquesta legislatura, un full de ruta amb les mesures i reformes a implementar i amb un calendari per a la seva execució. No tinc cap dubte que arribarem al final de legislatura amb tota aquesta feina feta.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Vela.

El Grup Parlamentari Demòcrata desitja intervenir? No? D'acord.

Alguna altra intervenció?

En vista de les intervencions, proposo l'aprovació de la proposta d'acord per assentiment. Declaro aprovada la proposta d'acord per a la creació d'una Comissió Especial de seguiment de la CASS i per a la sostenibilitat de les pensions.

Punt número 6.

6. Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 146/2021, del 13 de desembre.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió el Molt Il·lustre Senyor Pere López Agràs, nomenat ponent per part de la Comissió.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

En la reunió de l'11 de novembre de 2021, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de Llei de modificació de la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la Comissió.

Al projecte de Llei li foren presentades deu esmenes a l'articulat, quatre esmenes de manera conjunta per part dels grups Demòcrata i Ciutadans Compromesos, i sis esmenes per part del Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents. La Sindicatura, els dies 20 d'octubre i 3 de novembre del 2021, i als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell General, va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell i les va admetre a tràmit. D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell General, l'esmentat projecte de Llei així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades foren trameses a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost el dia 3 de novembre del 2021.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, en el decurs de les reunions celebrades els dies 25 de novembre, 1 i 9 de desembre del 2021, ha analitzat el projecte de Llei i les esmenes que li han estat presentades. De les esmenes que figuren en l'informe de la ponència, 3 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 1 esmena s'ha aprovat per majoria; 1 esmena no ha estat aprovada; 2 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions, que han estat aprovades per unanimitat, i 3 esmenes han estat retirades per obrir el pas a unes transaccions, que han estat aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes presentades pels grups parlamentaris i de les modificacions que s'han dut a terme sobre la base de les propostes de tècnica legislativa i d'adequació de regles i els usos formals i lingüístics del Consell General que els membres de la Comissió Executiva de Finances i Pressupost han considerat escaient fer figurar, se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquest Consell General.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Iniciem les intervencions.

Per Govern, senyor Eric Jover, teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover:

Gràcies, senyora síndica.

Avui la Cambra debat el Projecte de Llei de modificació de la Llei 14/2017, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme. Una Llei que hem modificat diverses vegades, i ja us avanço que continuarem modificant, ja que l'hem d'anar adequant als més alts estàndards en matèria de lluita contra el blanqueig, i aquests són dinàmics. Més concretament, anem actualitzant la nostra normativa seguint les recomanacions del GAFI i del MONEYVAL així com els compromisos de transposició de la Directiva europea derivats de l'acord monetari entre Andorra i la mateixa Unió Europea.

Aquesta llei i els reglaments que la desenvolupen incorporen el marc normatiu andorrà a la Directiva 2018/843 del Parlament Europeu i del Consell, que modificava les directives ja existents en la matèria. Aquesta modificació és coneguda com la cinquena Directiva i també hem afegit altres elements associats amb recomanacions d'organismes internacionals.

Tan sols destacaré els principals canvis que introdueix aquesta normativa, i podríem dir, i després hi tornaré a parlar, d'aquest element, que introdueix, per exemple, en els subjectes obligats, els proveïdors de serveis d'actius digitals. També es crea el Registre de Comptes Financers i Assimilats que tant les entitats bancàries, entitats de pagament, com entitats de diner electrònic operatives a Andorra hi han de participar. I també es flexibilitza l'accés a la informació sobre els beneficiaris efectius de diferents registres administratius, com és el Registre de Societats, el Registre d'Associacions, el de Fundacions i el Registre de Prestadors de Serveis en Fideïcomisos. De fet, també regula l'accés a la informació sobre propietats immobiliàries per part de les autoritats competents.

Un pas més, que ja us he dit que no serà l'únic. Continuarem avançant en aquesta matèria i noto molt favorablement el compromís de la Cambra d'anar treballant aquest text, perquè crec que aquestes recomanacions internacionals i la lluita contra el blanqueig és un element imprescindible si volem continuar oberts i tenir, doncs, elements homologables i harmonitzats amb la legislació internacional.

De fet, m'agradaria referir-me a l'última avaluació que hem tingut, justament associada amb el blanqueig. El MONEYVAL va publicar, doncs, fa no gaires dies l'última avaluació d'Andorra i ens deixa en una posició positiva. De les 40 recomanacions que existeixen, estem complint amb totes, és a dir, no hi ha cap com a no complidora. En tenim 3 que estem complint parcialment, 28 que complim majoritàriament i 9 que som plenament complidors. En aquesta última revisió, nosaltres vam proposar que es revisés, doncs, una de les recomanacions que teníem, que tan sols complíem parcialment, associada sobretot al tractament de la informació relacionada amb els organismes sense ànim de lucre. I hem aconseguit, doncs, passar d'aquest «parcialment complidors» a un «majoritàriament complidors». I després, en totes les avaluacions que ara es realitzen per part del MONEYVAL, es revisa de manera automàtica una altra recomanació, que és la recomanació 15, associada, justament, amb els actius digitals. I aquí, com ha passat en la

majoria de jurisdiccions que s'han fet avaluar, doncs hem passat de ser complidors a ser tan sols parcialment complidors.

Avui, en el text, ja hi introduïm els primers elements per tornar a créixer amb aquest element associat amb els actius digitals. Vist que ja hi introduïm definicions i hi introduïm, doncs, els subjectes obligats associats amb els serveis actius digitals. Evidentment, encara queden passos per fer. I tenim, doncs, una normativa que està treballant aquesta Cambra, que serà segurament també un pas més endavant en la bona direcció.

Hem de continuar treballant, i els actius digitals s'identifiquen com un dels elements crítics. De fet, per fer referència a un altre element, l'Institut per a la Bona Governança de Basilea és un organisme independent que es nodreix, doncs, d'informes oficials de diferents institucions, fa un *reporting* a aquest 2021 sobre el risc associat al blanqueig en diferents jurisdiccions. I hem estat considerats com la jurisdicció on hi havia menys risc de blanqueig de capital, gràcies, doncs, a aquests elements que tenim. Però també identifiquen en aquest informe que un dels riscos de futur més notables, i que els estats encara no tenim les estructures normatives suficients, és la regulació associada als actius digitals. Tenim camp per recórrer, però, evidentment, el recorrerem, i la Cambra, doncs, veig que està treballant en la bona direcció en aquest sentit.

I l'últim element, el fet de ser clars, homologats, rigorosos amb el blanqueig de capital, també aporta beneficis associats. I ara us dono, doncs, una notícia realment de darrera hora: avui mateix Andorra ha acabat els treballs tècnics, ha arribat a un acord amb Txèquia per tenir un nou conveni de no doble imposició. És tan sols si seguim aquesta via d'homologació internacional que podem, doncs, col·laborar de manera més natural amb els països del nostre entorn i generar aquestes activitats econòmiques, aquests fluxos econòmics que ens són favorables a tots.

Un pas més. I aprofito també per agrair la tasca de la Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra. Evidentment que fa tot el seguiment i tot el treball associat amb el blanqueig de capitals aquí a Andorra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Pel Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, senyor Carles Naudi d'Areny-Plandolit, teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, senyor Jover, doncs ens hem de felicitar que tinguem un altre CDI assolit, amb Txèquia, en aquest cas. Que jo no sé, senyor López, si vostè estarà content o no, en funció del color polític que governa Txèquia, com ja ens va dir l'altre dia amb un altre país: com que els que governen no li agraden, no li agradava el CDI. I, en tot cas, com bé deia el

senyor Jover, és una bona notícia. Ah, i permeti'm la broma, això ja no és broma, és una bona notícia que Andorra tingui un nou conveni de no doble imposició amb un país amb el qual es poden establir relacions comercials.

En aquesta modificació de la Llei de prevenció de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme... ja en portem unes quantes, perquè, com sabem, això va evolucionant, no és una cosa fixa. De fet, la *quinta* directiva no deixa de ser una directiva del 2009, modificada el 2013, modificada el 2015, modificada el 2018. I parlo en el si de la Unió Europea, ja sigui del Consell o del Parlament Europeu. I, en aquest cas, el que fem doncs és anar transposant aquestes directives en el nostre ordenament jurídic per ser complidors. I el senyor Jover ja ho ha dit, som un dels millors països, una de les millors jurisdiccions, des del punt de vista que es fan molt bé els deures en prevenció de blanqueig de capitals i finançament de terrorisme. I al final, com deia, el que estem fent és honorar els nostres compromisos, que es deriven —no ho oblidem— de la signatura de l'Acord monetari. I el que fem, de forma periòdica, anar incorporant totes aquestes modificacions, que, com deia, es desprenen de les directives europees, però també de les recomanacions del GAFI i del MONEYVAL.

Vull fer la puntualització, perquè quan parles d'aquestes coses amb gent a qui li preocupa una mica més el tema del blanqueig de capitals, finançament de terrorisme, el GAFI i el MONEYVAL tenen la seva importància. En primer lloc, MONEYVAL, perquè és el... anem a dir el grup d'experts del Consell d'Europa. No oblidem que Andorra és membre del Consell d'Europa, per tant, les seves recomanacions són importants. I el GAFI podríem dir que és un òrgan com més superior. Està format per 39 estats membres. I el MONEYVAL és un dels membres, diguéssim, associats al GAFI, el Grup d'Acció Financera. I, per tant, són dues recomanacions que poden anar en paral·lel i que les dues s'han de tenir en compte.

Doncs bé, el que fa Andorra en aquest cas és incorporar —i va molt en paral·lel i és molt homogeni— tant la cinquena directiva com les recomanacions que ens poden fer aquests dos organismes. I, per tant, hem d'incorporar de forma periòdica les recomanacions que puguin venir des de qualsevol d'aquestes fonts. I, a vegades, pot semblar que estem aprovant una modificació de llei i ja ve una altra recomanació. Però és que, realment, això és quelcom que és una maquinària que no para.

I a Andorra —pensem i així ho demostra la feina feta per la Comissió i pels grups parlamentaris— hem presentat, entre el Grup Demòcrata, Liberals, Ciutadans Compromesos i Terceravia, hem presentat deu esmenes, i si no ho recordo malament, només n'hi ha una que no s'ha aprovat. La resta, independentment de l'origen de la força política que l'ha presentat, s'ha treballat, s'ha aprovat, o s'ha transaccionat per acabar-la aprovant. I penso que en la Comissió ens hem de felicitar que s'ha fet una bona feina. I crec que és en aquest sentit que es fa una llei que avança molt en aquest camí, per tal que les avaluacions periòdiques que ens puguin fer qualsevol d'aquests organismes que mencionava, doncs la valoració sigui, com deia el senyor Jover, *compliant*. És a dir, que estem complint i que el nostre compromís amb la prevenció de blanqueig de capitals i de finançament del terrorisme és un compromís que avui dia està fora de qualsevol discussió.

Amb els elements que incorporem a la llei —el senyor Jover també els ha mencionat i no m'allargaré—, tant pel que es refereix als proveïdors d'actius virtuals, i en això jo crec que ens hem d'agafar una mica, com el que fa una carrera de relleus, al testimoni, per accelerar

aquesta legislació —que vostè, senyor Miró, un dia me la discutia aquí, en la seva admissió a tràmit—, però crec que la nostra obligació és accelerar que aquesta llei entri en vigor al nostre país, es regula també l'accés a la informació dels beneficiaris efectius, com també es crea el Registre de Comptes Financers.

En definitiva, és a dir, el que fem amb aquesta llei és incorporar això a la modificació de la llei ja prèvia, que ja teníem, i en les seves successives modificacions. I això només fa que donar-nos credibilitat, incorporar seguretat jurídica al nostre ordenament, al nostre sector financer, i al final, permetre que siguem un país plenament homologable, plenament reconegut i que es puguin firmar convenis com el que ens acaba d'anunciar Govern, en aquest cas, amb Txèquia.

Per tant, en nom dels grups de Ciutadans Compromesos, Demòcrates i Liberals, li anuncio, senyora síndica, que votarem favorablement.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Josep Pintat, teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, a aquesta llei de modificació de la prevenció de blanqueig de diners, el nostre grup, Terceravia, presenta 6 d'esmenes, 3 han prosperat per unanimitat, 2 han **interaccionat (03:21:13 no s'entén bé)** i s'han aprovat per la majoria, i 1 no ha estat aprovada.

La tasca que vam fer és una tasca que creiem vam intentar seguir al màxim aquestes esmenes al que interpretàvem que la part jurídica, per dir-ho així, de la mateixa directiva, que és la que diguem que està donant compliment. Són textos que són realment molt complexos, i són molt complexos jurídicament, i que tenen molta relació amb altres textos. Crec que, a nivell de la Comissió, les aportacions que vam fer tots plegats van ser positives. Ens han permès, doncs, tancar el text i pensem que complirà amb els objectius. I, realment, el calat d'aquests textos té moltes implicacions en molts altres àmbits. I seguir totes aquestes directives que venen de la Unió Europea, en aquest camp o en d'altres, realment mereixen un esforç de reflexió de com es podrà fer més en un futur. Perquè no són textos senzills i són textos que contenen o directives que contenen objectius, i un s'ha de posicionar, si més cap a on assolir aquest objectiu o més cap a quin marge pot tenir. I això no és evident. I aquí crec que, ja ho vam comentar una vegada, no sé si l'estructura de què disposa el Consell General, de Comissions, i el ritme a què van tots aquests canvis **no haurà de poder d'evolucionar (03:22:38 no s'entén)**. En tot cas, ja en parlarem. En tot cas, avui el nostre vot serà favorable a aquest projecte de llei.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Roger Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, anunciar que, des del Grup Socialdemòcrata, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, votarem a favor d'aquest projecte de llei.

La majoria de l'objecte del debat crec que ja ha estat debatut, però m'agradaria esmentar els tres motius principals pels quals votarem a favor d'aquest projecte de llei. En primer lloc, per l'objecte. L'objecte, després de l'aprovació d'aquest projecte de llei, estarà més ben regulat, aportarà més seguretat jurídica a l'ordenament jurídic andorrà i, al mateix moment, una simplificació dels processos. Seguretat jurídica, simplificació dels processos bàsics per a un objecte com el que avui estem debatent, concretament, de prevenció i lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme. Així mateix, i crec que és bàsic, que no només es vagi avançant en la regulació —aquesta és la primera de les qüestions—, sinó també que s'avaluïn els recursos executius a l'hora de tirar endavant les polítiques que es preveuen en prevenció i lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

En segon lloc, ja s'ha comentat, hi votarem a favor, també, perquè és un projecte de llei que busca l'harmonització, l'homologació internacional... s'han esmentat les directives, en aquest cas, aplicables, i també la importància de seguir les recomanacions del GAFI i del MONEYVAL. Tot plegat, i també s'ha esmentat, dins aquest compromís que tenim, procedent de l'important acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.

En tercer lloc —creiem que són tres objectius—, la millor regulació de l'objecte, l'harmonització internacional i l'homologació, i per últim, important, que s'aposti per millorar, en aquest cas, i s'ha comentat també, la imatge d'Andorra. Clau per demostrar en les avaluacions que som fermes en el compromís i en la lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

Per tot l'exposat, i per no avançar-me més, demanem també que s'aposti, com he dit prèviament, per millorar els recursos en l'execució d'aquesta llei i, sobretot, demanem que quan sigui necessari es vagi adaptant perquè la imatge d'Andorra sigui ferma amb l'objecte concret de la llei: la lluita contra el blanqueig i la prevenció del terrorisme. Gràcies... i el finançament del terrorisme.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Padreny.

Govern desitja intervenir?

Senyor Jover?

El Sr. Èric Jover:

Gràcies, senyora síndica.

Molt breument.

Agrair el suport d'aquesta Cambra. Crec que, en temàtiques com la que estem avui tractant doncs és un bon senyal que les diferents forces polítiques, des de la seva sensibilitat, aconseguixin construir un consens. Gràcies a tots, enviem un bon senyal internacional.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Acabades les intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació del projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el projecte de llei.

No havent-hi més punts en l'ordre del dia, s'aixeca la sessió. Que tinguin un bon vespre.

Són les 18.53 h.

Diari de Sessions del Consell General

Carrer de la Vall, 9-13 – AD500 Andorra la Vella – Principat d'Andorra – Tel. (376) 877877 – www.consellgeneral.ad

Dipòsit legal: AND.342-2021